

NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY
VERICA TRSTENJAK
prednesené 7. septembra 2010¹

Obsah

I — Úvod	I - 1661
II — Právny rámec	I - 1662
A — Právna úprava Únie v rámci spoločnej politiky v oblasti rybolovu	I - 1662
1. Nariadenie č. 2847/93 a nariadenie č. 2371/2002	I - 1662
B — Opatrenia medzinárodného práva na ochranu tuniaka modroplutvého	I - 1666
C — Právna úprava Únie v oblasti rybolovu tuniaka modroplutvého	I - 1667
1. Nariadenie č. 1559/2007	I - 1667
2. Nariadenie č. 40/2008	I - 1668
3. Nariadenie č. 446/2008	I - 1668
4. Nariadenie č. 530/2008	I - 1669
III — Skutkový stav, konanie vo veci samej a prejudiciálne otázky	I - 1671
IV — Konanie pred Súdny dvorom	I - 1673
V — Tvrdenia účastníkov konania	I - 1674
A — Prvá a druhá otázka	I - 1674

1 — Jazyk prednesu: slovinčina.

B — Tretia otázka	I - 1675
C — Štvrtá otázka	I - 1676
D — Piata otázka	I - 1676
E — Šiesta otázka	I - 1677
F — Siedma a ôsma otázka	I - 1677
G — Deviata otázka	I - 1678
H — Desiata otázka	I - 1679
VI — Posúdenie generálnou advokátkou	I - 1679
A — Úvod	I - 1679
B — Prvá a druhá otázka	I - 1680
1. Relevancia článku 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002 ako právneho základu napadnutého nariadenia	I - 1681
2. Primeranosť odôvodnenia napadnutého nariadenia	I - 1684
C — Tretia otázka	I - 1686
D — Štvrtá a piata otázka	I - 1687
1. Proporcionalita zákazu vykládky tuniakov ulovených pred zavedením zá- kazu rybolovu	I - 1688
2. Proporcionalita zákazu vykládky úlovkov tuniakov plavidlami, ktoré sa plavia pod vlajkou tretích štátov	I - 1689
a) Kritérium posúdenia	I - 1689
b) Posúdenie porušenia zásady proporcionality	I - 1691
	I - 1659

i)	Zistenie zjavnej nevhodnosti opatrenia	I - 1691
ii)	Zistenie, či je opatrenie zjavne nepotrebné	I - 1693
iii)	Zistenie zjavnej neprimeranosti	I - 1693
iv)	Návrh	I - 1694
c)	Dôsledky porušenia zásady proporcionality	I - 1694
E —	Šiesta otázka	I - 1695
1.	Rozlíšenie medzi španielskymi plavidlami a plavidlami plaviacimi sa pod vlajkou Grécka, Talianska, Francúzska, Cypru a Malty	I - 1695
a)	Otázka dôvodnosti rozlišovania medzi španielskymi a ostatnými plavidlami	I - 1695
b)	Dôsledky porušenia zásady zákazu diskriminácie	I - 1699
2.	Rozlíšenie medzi loďami uvedenými v nariadení č. 530/2008 a inými loďami	I - 1700
F —	Siedma, ôsma a deviata otázka	I - 1701
1.	Porušuje nariadenie č. 530/2008 zásadu účinnej súdnej ochrany a zásadu kontradiktórnosti?	I - 1702
a)	Údajné porušenie zásady účinnej súdnej ochrany	I - 1702
b)	Údajné porušenie zásady kontradiktórnosti	I - 1702
i)	Dodržiavanie zásady kontradiktórnosti vo vzťahu k členským štátom	I - 1703
ii)	Dodržiavanie zásady kontradiktórnosti vo vzťahu k iným dotknutým účastníkom	I - 1704

2. Porušuje článok 7 nariadenia č. 2371/2002 zásadu účinnej súdnej ochrany a zásadu kontradiktórnosti?	I - 1705
a) Údajné porušenie zásady účinnej súdnej ochrany	I - 1705
b) Údajné porušenie zásady kontradiktórnosti	I - 1706
G — Desiata otázka	I - 1707
VII — Návrh	I - 1709

I — Úvod

1. Skúmaná vec patrí do rámca spoločnej politiky v oblasti rybolovu, ktorej sa pripisuje veľký význam a o ktorej existujú navzájom protichodné názory. V uvedenej veci, ktorá je prvým návrhom na začatie prejudiciálneho konania pochádzajúcim z Malty, sa kladú mnohé otázky týkajúce sa platnosti a výkladu nariadenia Komisie (ES) č. 530/2008 z 12. júna 2008, ktorým sa ustanovujú núdzové opatrenia, pokiaľ ide o lov tuniaka modroplutvého plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami v Atlantickom oceáne na východ od 45° západnej dĺžky a v Stredozemnom mori² (ďalej len „nariadenie č. 530/2008“ alebo „napadnuté nariadenie“). Presnejšie, podľa

tohto nariadenia Komisia zakázala lov tuniaka modroplutvého (*Thunnus thynnus*, *thon rouge*, *bluefin tuna*, *Rote Thun*, nazývaného aj tuniak s modrými plutvami) plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod vlajkou Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru a Malty, ako aj Španielska, ale zároveň je zakázaná aj vykládka, umiestňovanie do klieťok na výkrm alebo chov, ako aj prekládka tuniaka modroplutvého. Maltská spoločnosť AJD Tuna, ktorá pôsobí v oblasti výkrmu a chovu tuniaka modroplutvého z dôvodu zákazu výkonu svojej činnosti podala na maltský súd návrh na začatie konania, v rámci ktorého boli položené Súdnemu dvoru na základe článku 234 ES³ niektoré prejudiciálne otázky týkajúce sa platnosti a výkladu nariadenia č. 530/2008.

3 — Po nadobudnutí účinnosti Lisabonskej zmluvy, ktorou sa mení a dopĺňa Zmluva o Európskej únii a Zmluva o založení Európskeho spoločenstva, podpísaná v Lisabone 13. decembra 2007 (Ú. v. EÚ C 306, s. 1), ktorá nadobudla účinnosť 1. decembra 2009, konanie o prejudiciálnych rozhodnutiach upravuje článok 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ).

2 — Ú. v. EÚ L 155, s. 9.

2. Spoločnosť AJD Tuna napadla nariadenie č. 530/2008 aj na Súde prvého stupňa⁴, toto konanie je však zatiaľ na základe článku 54 ods. 3 Štatútu Súdneho dvora prerušené až do rozhodnutia Súdneho dvora v predmetnej veci. Rovnako je prerušené konanie pred Súdom prvého stupňa v obdobnej veci, v ktorej dotknuté nariadenie napadlo Taliansko⁵. Nariadenie č. 530/2008 napadlo na Súde prvého stupňa aj 17 talianskych spoločností, tieto žaloby však boli zamietnuté ako neprípustné.⁶

II — Právny rámec

A — Právna úprava Únie v rámci spoločnej politiky v oblasti rybolovu

1. Nariadenie č. 2847/93 a nariadenie č. 2371/2002

3. Na účely skúmanej veci sú predovšetkým relevantné dva právne predpisy Únie v rámci

4 — Žaloba vo veci AJD Tuna/Komisia, T-329/08, podaná 12. augusta 2008.

5 — Žaloba vo veci Taliansko/Komisia, T-305/08, podaná 11. augusta 2008.

6 — Pozri uznesenie Všeobecného súdu z 30. novembra 2009, Veromar di Tudisco Alfio & Salvatore a i./Komisia, T-313/08 až T-318/08 a T-320/08 až T-328/08, Zb. s. II-228*.

spoločnej politiky v oblasti rybolovu, a to nariadenie Rady (EHS) č. 2847/93 z 12. októbra 1993, ktorým sa zriaďuje kontrolný systém spoločnej politiky rybolovu⁷ (ďalej len „nariadenie č. 2847/93“), a nariadenie Rady (ES) č. 2371/2002 z 20. decembra 2002 o ochrane a trvalo udržateľnom využívaní zdrojov rybného hospodárstva v rámci spoločnej politiky v oblasti rybolovu⁸ (ďalej len „nariadenie č. 2371/2002“).

4. V odôvodnení č. 23 nariadenia č. 2847/93 sa uvádza, že je potrebné, aby bol rozhodnutím Komisie zakázaný rybolov v prípade, keď niektorý členský štát už vyčerpal svoju kvótu alebo samotný celkový povolený úlovok (TAC). V odôvodnení č. 24 tohto nariadenia sa uvádza, že je potrebné napraviť škodu, ktorú utrpel členský štát, ktorý nevyčerpal svoju kvótu, nedosiahol svoju pridelenú časť zásob alebo skupiny zásob v čase, keď mu bol zakázaný ďalší rybolov po vyčerpaní TAC, a že by sa mal ustanoviť systém kompenzácií s týmto cieľom.

5. Článok 21 ods. 2 a 3 nariadenia č. 2847/93 znie:

„2. Každý členský štát musí určiť termín, od ktorého sa u úlovkov rybárskych plavidiel, ktoré plávajú pod vlajkou tohto štátu alebo sú v ňom registrované, zo zásob alebo skupiny zásob započítavaných do kvóty, usudzuje, že

7 — Ú. v. ES L 261, s. 1; Mim. vyd. 04/002, s. 70.

8 — Ú. v. ES L 358, s. 59; Mim. vyd. 04/005, s. 460.

bola vyčerpaná jeho kvóta pre túto zásobu alebo skupinu zásob. Počnúc týmto termínom musí členský štát dočasne zakázať týmto plavidlám loviť ryby pre túto zásobu alebo skupinu zásob, ako aj ukladať na palube, prekladať a vykladať ryby ulovené po tomto termíne a musí rozhodnúť o termíne, do ktorého je povolené prekladať a vykladať alebo podávať záverečné prehlásenia o úlovkoch. Komisia musí byť bezodkladne informovaná o tomto opatrení a potom musí informovať ostatné členské štáty.

3. Po oznámení podľa odseku 2 alebo z vlastnej iniciatívy Komisia určí na základe informácií, ktoré má k dispozícii, termín, ku ktorému sa u úlovkov rybárskych plavidiel, ktoré plávajú pod vlajkou ktoréhokoľvek členského štátu alebo sú v ňom registrované, zo zásob alebo skupiny zásob započítavaných do celkového povoleného úlovku, kvóty alebo iného kvantitatívneho obmedzenia, usudzuje, že bola vyčerpaná kvóta, pridelená časť zásob alebo skupiny zásob alebo podiel, ktorý má k dispozícii členský štát alebo prípadne spoločenstvo.

Pri hodnotení situácie uvedenej v prvom pododseku Komisia oznámi príslušným členským štátom, aké sú vyhliadky vývoja rybolovu, ktorý bol zastavený v dôsledku vyčerpania celkového povoleného úlovku.

Od dátumu uvedeného v prvom pododseku, členský štát vlajky predbežne zakáže rybolov

v lovisku alebo v skupine lovísk lodiam plávajúcim pod jeho vlajkou a taktiež držbu na palube, prekládku, nakládku a vykládku rýb po tomto dátume a rozhodne o dátume, do ktorého prekládka a nakládka a vykládka alebo posledné deklarácie o úlovkoch sú dovolené. Komisia bude dopredu oboznámená s týmto opatrením a potom bude informovať ostatné členské štáty.“

6. Článok 2 (Ciele) nariadenia č. 2371/2002 znie:

„1. Spoločná politika v oblasti rybolovu zabezpečí také využívanie živých vodných zdrojov, ktoré umožnia trvalo udržateľné ekonomické, environmentálne a sociálne podmienky. Pri prijímaní opatrení určených na ochranu a zachovanie živých vodných zdrojov spoločenstvo na tento účel uplatní prístup obozretného konania, aby sa zabezpečilo ich trvalo udržateľné využívanie a minimalizoval vplyv rybárskych činností na morské ekosystémy. Zameria sa na postupné uplatňovanie ekologického prístupu k rybnému hospodárstvu. Zameria sa na prispievanie k efektívnym rybárskym činnostiam v rámci ekonomicky životaschopného a konkurenčného odvetvia rybolovu a akvakultúry zabezpečujúce primeranú životnú úroveň pre tých, ktorí sú závislí od rybárskych činností, berúc do úvahy záujmy spotrebiteľov.

2. Spoločná politika v oblasti rybolovu sa riadi týmito princípmi dobrej správy vecí verejných:

a) jasné definovanie zodpovedností na úrovni spoločenstva, národnej úrovni a miestnych úrovniach;

b) rozhodovací proces vychádzajúci z kvalifikovaných vedeckých odporúčaní, ktorý vedie k včasným rozhodnutiam;

c) široká zainteresovanosť hlavných účastníkov vo všetkých štádiách politiky od koncepcie po vykonanie;

d) súlad s ostatnými politikami spoločenstva, najmä s environmentálnou, sociálnou, regionálnou, rozvojovou a zdravotnou politikou a politikou na ochranu spotrebiteľov.“

7. Článok 5 (Plány na obnovu) nariadenia č. 2371/2002 znie:

„1. Rada prioritne prijme plány na obnovu pre tie oblasti rybolovu, v ktorých sa využívajú zásoby nad rámec bezpečných biologických limitov.

2. Cieľom plánov na obnovu je zabezpečiť obnovenie zásob v rámci bezpečných biologických limitov.

...“

8. Podľa článku 7 (Mimoriadne opatrenia Komisie) nariadenia č. 2371/2002:

„1. Ak existuje dôkaz o vážnom ohrození zachovania živých vodných zdrojov alebo morských ekosystémov rybárskymi činnosťami, ktoré si vyžadujú podniknutie okamžitých krokov, Komisia môže rozhodnúť na odôvodnenú žiadosť členského štátu alebo z vlastnej iniciatívy o mimoriadnych opatreniach, ktoré môžu trvať najviac šesť mesiacov. Komisia môže prijať nové rozhodnutie o predĺžení mimoriadnych opatrení nanajvýš na ďalších šesť mesiacov.

2. Členský štát oznámi žiadosť súčasne Komisii, ostatným členským štátom a príslušným regionálnym poradným radám. Tie môžu predložiť svoje písomne pripomienky Komisii do piatich pracovných dní od prijatia žiadosti.

Komisia prijme rozhodnutie do 15 pracovných dní od prijatia žiadosti uvedenej v odseku 1.

4. Rada stanoví príležitosti na rybolov, ktoré sú vo vodách spoločenstva k dispozícii pre tretie krajiny a prideliť tieto príležitosti každej tretej krajine.

...“

9. Podľa článku 20 (Pridelovanie príležitostí na rybolov) nariadenia č. 2371/2002:

5. Členské štáty si môžu po oznámení Komisii medzi sebou vymeniť všetky alebo časť príležitostí na rybolov, ktoré im boli pridelené.“

„1. Rada rozhodujúca kvalifikovanou väčšinou na návrh Komisie rozhodne o limitoch pre úlovky a/alebo výlov a o rozdelení príležitostí na rybolov medzi členské štáty, ako aj o podmienkach súvisiacich s týmito limitmi. Príležitosti na rybolov sa rozdelia medzi členské štáty takým spôsobom, aby sa pre každý členský štát zabezpečila relatívna stabilita rybárskych činností pre každý druh rýb alebo pre každú oblasť rybolovu.

10. Článok 26 (Zodpovednosti Komisie) nariadenia č. 2371/2002 znie:

„1. Bez toho, aby to malo vplyv na zodpovednosti Komisie podľa Zmluvy, Komisia bude vyhodnocovať a kontrolovať uplatňovanie pravidiel spoločnej politiky v oblasti rybolovu členskými štátmi a bude napomáhať pri koordinácii a spolupráci medzi nimi.

2. Keď Komisia stanoví nové príležitosti na rybolov, Rada rozhodne o rozdelení týchto príležitostí, berúc do úvahy záujmy každého členského štátu.

3. Každý členský štát rozhodne o spôsobe rozdelenia príležitostí na rybolov priznaných tomuto členskému štátu v súlade s právom spoločenstva medzi lode plaviace sa pod jeho vlajkou. O spôsobe rozdelenia informuje Komisiu.

2. Ak existuje dôkaz, že sa nedodržiavajú pravidlá o ochrane, kontrole, inšpekcii alebo presadzovaní dodržiavania pravidiel v rámci spoločnej politiky v oblasti rybolovu a že by to mohlo viesť k vážnemu ohrozeniu zachovania živých vodných zdrojov alebo ak si účinné fungovanie systému spoločenstva pre kontrolu a presadzovanie dodržiavania pravidiel vyžiada podniknutie okamžitých krokov, Komisia písomne informuje príslušný členský štát o svojich zisteniach a stanoví lehotu minimálne 15 pracovných dní na preukázanie súladu a predloženie pripomienok. Komisia

pri vykonaní opatrení, ktoré by prijala podľa odseku 3, zohľadní pripomienky členských štátov.

3. Ak existuje dôkaz o riziku, že rybárske činnosti vykonávané v určitej geografickej oblasti by mohli mať za následok závažné ohrozenie zachovania živých vodných zdrojov, Komisia môže prijať preventívne opatrenia.

Tieto opatrenia musia byť primerané riziku závažného ohrozenia zachovania živých vodných zdrojov.

Nesmú trvať dlhšie ako tri týždne. Môžu sa predĺžiť maximálne na šesť mesiacov, pokiaľ je to nevyhnutné pre zachovanie živých vodných zdrojov, rozhodnutím prijatým v súlade s postupom ustanoveným v článku 30 ods. 2.

Opatrenia sa stiahnu okamžite, ako Komisia zistí, že riziko už pominulo.

4. V prípade, ak sa Komisia domnieva, že členský štát už vyčerpal svoju kvótu, pridelený alebo dostupný podiel, môže mu na základe dostupných informácií prikázať, aby okamžite pozastavil rybárske činnosti.

...

B — *Opatrenia medzinárodného práva na ochranu tuniaka modroplutvého*

11. Medzinárodný dohovor o zachovaní atlantických tuniakov bol podpísaný 14. mája 1966 a nadobudol platnosť 21. marca 1969 (ďalej len „Medzinárodný dohovor o ochrane atlantických tuniakov“)⁹. Základným cieľom dohovoru je spolupracovať pri udržiavaní populácií týchto rýb na úrovniach, ktoré umožnia maximálny udržateľný rybolov na potravinové a iné účely. Na vykonanie tohto dohovoru ustanovili zmluvné strany Medzinárodnú komisiu pre zachovanie atlantických tuniakov (International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas, ďalej len „IC-CAT“)¹⁰, ktorá môže na základe vedeckých dôkazov vydať odporúčania určené na zachovanie populácií tuniakov a tuniakovitých rýb, ktoré sa môžu prijať v oblasti dohovoru na úrovniach umožňujúcich maximálne udržateľný lov.¹¹

12. Spoločenstvo pristúpilo k dotknutému dohovoru rozhodnutím Rady č. 86/238/EHS z 9. júna 1986 o pristúpení spoločenstva k Medzinárodnému dohovoru o zachovaní atlantických tuniakov, zmenenému a doplnenému protokolom pripojeným k záverečnému aktu

9 — Znenie tohto dohovoru je uverejnené v Ú. v. ES L 162, 18.6.1986, s. 34; Mím. vyd. 04/001, s. 206.

10 — Článok III ods. 1 Dohovoru o zachovaní atlantických tuniakov.

11 — Článok VIII ods. 1 písm. a) Dohovoru o zachovaní atlantických tuniakov.

z konferencie splnomocnených zástupcov zmluvných štátov k dohovoru podpísanému v Paríži 10. júla 1984¹².

— v roku 2009: 27 500 ton,

— v roku 2010: 25 500 ton.

C — *Právna úprava Únie v oblasti rybolovu tuniaka modroplutvého*

...“

1. Nariadenie č. 1559/2007

15. Článok 4 nariadenia č. 1559/2007 znie:

13. Na účely ochrany tuniakov prijala Únia nariadenie Rady (ES) č. 1559/2007 zo 17. decembra 2007, ktorým sa ustanovuje viacročný plán obnovy populácií tuniaka modroplutvého vo východnej časti Atlantického oceánu a v Stredozemnom mori a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 520/2007¹³ (ďalej len „nariadenie č. 1559/2007“).

„1. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby rybolovné úsilie jeho plavidiel a pascí bolo primerané možnostiam rybolovu tuniaka modroplutvého, ktorými tento členský štát disponuje vo východnej časti Atlantického oceánu a v Stredozemnom mori.

14. Podľa článku 3 nariadenia č. 1559/2007:

„TAC, ktoré stanovila ICCAT pre zmluvné strany, pokiaľ ide o populácie tuniaka modroplutvého vo východnej časti Atlantického oceánu a v Stredozemnom mori, sú tieto:

2. Každý členský štát vypracuje ročný rybolovný plán pre plavidlá a pasce, ktoré lovia tuniaka modroplutvého vo východnej časti Atlantického oceánu a v Stredozemnom mori. Členské štáty, ktorých kvóta na lov tuniaka modroplutvého je nižšia ako 5 % kvóty Spoločenstva, môžu vo svojom rybolovnom pláne prijať osobitnú metódu hospodárenia so svojou kvótou, pričom v takom prípade sa neuplatňujú ustanovenia odseku 3.

— v roku 2008: 28 500 ton,

12 — Ú. v. ES L 162, 18.6.1986, s. 33; Mim. vyd. 04/001, s. 205.

13 — Ú. v. EÚ L 340, s. 8.

...“

16. Článok 5 ods. 2 nariadenia č. 1559/2007 — Španielsko: 5 378,76 tony, znie:

— Francúzsko: 5 306,73 tony,

„2. Lov tuniaka modroplutvého kruhovými záťahovými sieťami vo východnej časti Atlantického oceánu a v Stredozemnom mori sa zakazuje od 1. júla do 31. decembra.“

— Taliansko: 4 188,77 tony,

— Malta: 343,54 tony,

— Portugalsko: 506,06 tony,

2. Nariadenie č. 40/2008

— iné členské štáty: 60 ton.

17. Podľa nariadenia Rady (ES) č. 40/2008 zo 16. januára 2008, ktorým sa na rok 2008 stanovujú rybolovné možnosti a súvisiace podmienky pre určité populácie rýb a zoskupenia populácií rýb uplatniteľné vo vodách Spoločenstva a pre pravidlá Spoločenstva vo vodách, v ktorých sa vyžaduje obmedzovanie výlovu¹⁴ (ďalej len „nariadenie č. 40/2008“), bol ustanovený celkový povolený výlov určitých druhov rýb, rozdelený medzi členské štáty. Na základe prílohy ID dotknutého nariadenia bola kvóta pre výlov tuniaka modroplutvého v roku 2008 stanovená pre Úniu na 16 210,75 tony, rozdelených pre jednotlivé členské štáty takto:

— Cyprus: 149,44 tony,

— Grécko: 277,46 tony,

18. Celkový povolený výlov (*Total Allowable Catch*, TAC) v zóne rybolovu Atlantického oceánu, východne od 45° západnej dĺžky, a v Stredozemnom mori bol na rok 2008 stanovený na 28 500 ton.

3. Nariadenie č. 446/2008

19. Kvóty na rok 2008, ustanovené podľa nariadenia č. 40/2008, boli následne zmenené nariadením Komisie (ES) č. 446/2008 z 22. mája 2008, ktorým sa v roku 2008 podľa článku 21 ods. 4 nariadenia Rady (EHS) č. 2847/93, ktorým sa zriaďuje kontrolný systém spoločnej politiky rybolovu, upravujú určité kvóty na tuniaka modroplutvého¹⁵ (ďalej len „nariadenie č. 446/2008“). Toto nariadenie sa prijalo, pretože Francúzsko a Taliansko

¹⁴ — Ú. v. EÚ L 19, s. 1.

¹⁵ — Ú. v. EÚ L 134, s. 11.

v roku 2007 prekročili kvóty na lov tuniaka modroplutvého. Kvóty pre tieto krajiny boli na rok 2008 znížené a odpočítané množstvá sa prideliť Grécku, Španielsku, Cypru, Malte a Portugalsku.

20. Kvóty pridelené jednotlivým členskými štátom na rok 2008 boli ustanovené takto:

- Cyprus: 303,54 tony,
- Grécko: 477,46 tony,
- Španielsko: 5 428,46 tony,
- Francúzsko: 4 894,19 tony,
- Taliansko: 4 162,71 tony,
- Malta: 365,44 tony,
- Portugalsko: 518,96 tony,
- ostatné členské štáty: 60 ton.

4. Nariadenie č. 530/2008

21. Nariadenie č. 530/2008 bolo prijaté na základe článku 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002.

22. V odôvodneniach č. 6, 7 a 8 nariadenia č. 530/2008 sa uvádza:

„(6) Údaje, ktoré má Komisia k dispozícii, ako aj informácie, ktoré získali jej inšpektori v priebehu misií v dotknutých členských štátoch, ukazujú, že možnosti lovu tuniaka modroplutvého v Atlantickom oceáne na východ od 45° západnej dĺžky a v Stredozemnom mori plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod vlajkou Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru a Malty alebo zaregistrovanými v týchto štátoch sa budú považovať za vyčerpané od 16. júna 2008 a možnosti lovu rovnakej populácie plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod španielskou vlajkou alebo zaregistrovanými v Španielsku sa budú považovať za vyčerpané od 23. júna 2008.

(7) Vedecký výbor Medzinárodnej komisie pre zachovanie atlantických tuniakov (International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas, ICCAT) považuje nadmernú kapacitu flotily za hlavný faktor, ktorý by mohol viesť ku kolapsu populácie tuniaka modroplutvého vo východnej časti Atlantického oceána a v Stredozemnom mori. Nadmerná kapacita flotily so sebou prináša vysoké riziko výlovu nad povolenú úroveň. Okrem toho denná kapacita úlovku jediného plavidla s kruhovými záťahovými sieťami je taká vysoká, že je možné veľmi rýchlo dosiahnuť alebo prekročiť prípustnú úroveň

úlovku. Za týchto okolností by každý nadmerný výlov touto flotilou predstavoval vážne ohrozenie ochrany populácie tuniaka modroplutvého.

prevoz alebo vykládku takýchto úlovkov tuniaka modroplutvého vylovených týmito plavidlami.

Článok 2

- (8) Komisia pozorne sledovala, či členské štáty počas lovej sezóny tuniaka modroplutvého v roku 2008 dodržiavali všetky požiadavky príslušných platných pravidiel Spoločenstva. Informácie, ktoré má Komisia k dispozícii, rovnako ako informácie, ktoré získali jej inšpektori, naznačujú, že príslušné členské štáty nezabezpečili plný súlad s požiadavkami stanovenými v nariadení (ES) č. 1559/2007.“

Lov tuniaka modroplutvého v Atlantickom oceáne na východ od 45° západnej dĺžky a v Stredozemnom mori plavidlami s kruhovými zátahovými sieťami plaviacimi sa pod španielskou vlajkou alebo zaregistrovanými v Španielsku sa zakazuje od 23. júna 2008.

23. Články 1, 2 a 3 nariadenia č. 530/2008 znejú:

Od rovnakého dátumu sa zakazuje uchovávať na palube, umiestňovať do kliebok na výkrm alebo chov a vykonávať prekládku, prevoz alebo vykládku takýchto úlovkov tuniaka modroplutvého vylovených týmito plavidlami.

„Článok 1

Lov tuniaka modroplutvého v Atlantickom oceáne na východ od 45° západnej dĺžky a v Stredozemnom mori plavidlami s kruhovými zátahovými sieťami plaviacimi sa pod vlajkou Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru a Malty alebo zaregistrovanými v týchto štátoch sa zakazuje od 16. júna 2008.

Článok 3

1. S výhradou odseku 2 od 16. júna 2008 prevádzkovatelia Spoločenstva nebudú akceptovať vykládku, umiestňovanie do kliebok na výkrm alebo chov a prekládku vo vodách alebo prístavoch Spoločenstva úlovkov tuniaka modroplutvého plavidiel s kruhovými zátahovými sieťami z Atlantického oceána na východ od 45° západnej dĺžky a zo Stredozemného mora.

Od rovnakého dátumu sa zakazuje uchovávať na palube, umiestňovať do kliebok na výkrm alebo chov a vykonávať prekládku,

2. Vykládku, umiestňovanie do kliebok na výkrm alebo chov a prekládku vo vodách alebo prístavoch Spoločenstva úlovkov tuniaka modroplutvého plavidiel s kruhovými

záťahovými sieťami plaviacich sa pod španielskou vlajkou alebo zaregistrovaných v Španielsku z Atlantického oceána na východ od 45° západnej dĺžky a zo Stredozemného mora sa povoľuje do 23. júna 2008.“

24. Nariadenie č. 530/2008 nadobudlo účinnosť 13. júna 2008.

III — Skutkový stav, konanie vo veci samej a prejudiciálne otázky

25. Žalobca, AJD Tuna Ltd, obchodná spoločnosť so sídlom na Malte, pôsobí v odvetví chovu a výkrmu tuniaka modroplutvého. Je majiteľom dvoch rybích fariem, ktoré sú určené na chov a výkrm tuniaka modroplutvého, pričom jedna z týchto fariem má kapacitu 2500 ton, zatiaľ čo druhá rybia farma má kapacitu 800 ton. Hlavná činnosť žalobkyne spočíva v nákupe živého tuniaka modroplutvého uloveného v Stredozemnom mori, v jeho chove a výkrme a v predaji tohto tuniaka prevádzkovateľom Spoločenstva a ostatným prevádzkovateľom mimo Spoločenstva. ICCAT schválila žalobkyni tento chov a výkrm, pričom uvedenej obchodnej spoločnosti povolila získavať ročnú kvótu 3 200 ton tuniaka modroplutvého na účely chovu a výkrmu.

26. Počas rybárskej sezóny 2008 Komisia prijala nariadenie č. 530/2008 z 12. júna 2008, ktorým sa ustanovujú núdzové opatrenia, pokiaľ ide o lov tuniaka modroplutvého plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami v Atlantickom oceáne na východ od 45° západnej dĺžky a v Stredozemnom mori. Podľa tohto nariadenia lov tuniaka modroplutvého plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod vlajkou Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru a Malty alebo zaregistrovanými v týchto štátoch sa zakázal od 16. júna 2008, zatiaľ čo plavidlám s kruhovými záťahovými sieťami plaviacim sa pod španielskou vlajkou alebo zaregistrovaným v Španielsku to bolo povolené do 23. júna 2008. Preto na Malte zakázal riaditeľ pre poľnohospodárstvo a rybolov na ministerstve pôdohospodárstva (ďalej len „riaditeľ pre pôdohospodárstvo a rybolov“) žalobkyni nadobúdať a dovážať tuniaka modroplutvého na Maltu pre jej činnosti chovu a výkrmu. Zákaz uložený zo strany riaditeľa pre pôdohospodárstvo a rybolov sa týka nielen tuniakov ulovených vo vodách Spoločenstva, ale tiež tuniakov modroplutvých ulovených mimo vôd Spoločenstva plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod vlajkou tretích štátov.

27. Do 16. júna 2008 žalobkyňa získala 465 500 kilogramov tuniaka modroplutvého a mohla získať ešte 1 369 829 kilogramov na dosiahnutie kvóty, ktorá jej bola pridelená. V dôsledku zákazu stanoveného článkom 3 nariadenia č. 530/2008 žalobkyňa nemohla získať obchodovaním s rybármi pôsobiacimi v Stredozemnom mori nepochádzajúcimi zo Spoločenstva ani zostávajúcu kvótu tuniaka modroplutvého, ktorá jej bola pridelená.

Podala preto na vnútroštátnom súde žalobu na náhradu škody proti riaditeľovi pre pôdohospodárstvo a rybolov.

č. 446/2008 z 22. mája 2008 a článku 2 nariadenia Rady č. 2371/2002 z 20. decembra 2002?

28. Za týchto okolností vnútroštátny súd prerušil uznesením zo 4. júna 2009 konanie a položil Súdnemu dvoru v zmysle článku 234 ES tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Je nariadenie Komisie č. 530/2008 neplatné, pretože porušuje článok 253 ES v rozsahu, v akom neuvádza dostatočne dôvody na prijatie núdzových opatrení stanovených v článkoch 1, 2 a 3 uvedeného nariadenia, a v rozsahu, v akom neposkytuje dostatočne jasný obraz o odôvodnení týchto opatrení?
2. Je nariadenie Komisie č. 530/2008 neplatné, pretože porušuje článok 7 ods. 1 nariadenia Rady č. 2371/2002 v rozsahu, v akom vo svojich odôvodneniach adekvátne nepreukazuje i) existenciu vážneho ohrozenia zachovania živých vodných zdrojov alebo morského ekosystému spôsobeného činnosťami rybolovu a ii) potrebu konať okamžite?
3. Je nariadenie Komisie č. 530/2008 neplatné v rozsahu, v akom prijaté opatrenia zbavujú prevádzkovateľov Spoločenstva, ako je žalobca, ich legitímnej dôvery založenej na článku 1 nariadenia Komisie
4. Je článok 3 nariadenia Komisie č. 530/2008 neplatný, pretože porušuje zásadu proporcionality v rozsahu, v akom obsahuje, že i) žiadny prevádzkovateľ Spoločenstva nemôže vykonávať činnosť vykládky alebo umiestňovania do klieťok na výkrm alebo chov, dokonca ani pri tuniakoch ulovených skôr a úplne v súlade s nariadením Komisie č. 530/2008, a ii) žiadny prevádzkovateľ Spoločenstva nemôže vykonávať tieto činnosti vo vzťahu k tuniakom uloveným rybármi, ktorých lode sa neplavia pod vlajkou niektorého z členských štátov uvedených v článku 1 nariadenia Komisie č. 530/2008, hoci tieto tuniaky boli ulovené v súlade s kvótami uvedenými v Medzinárodnom dohovore o ochrane atlantických tuniakov?
5. Je nariadenie Komisie č. 530/2008 neplatné, pretože porušuje zásadu proporcionality v rozsahu, v akom Komisia nepreukázala, že opatrenie, ktoré zamýšľala prijať, malo prispieť k obnove zásob tuniakov?

6. Je nariadenie Komisie č. 530/2008 neplatné, pretože prijaté opatrenia sú neprimerané a diskriminujúce na základe štátnej príslušnosti v zmysle článku 12 ES v rozsahu, v akom uvedené nariadenie rozlišuje medzi plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami, ktoré sa plavia pod španielskou vlajkou, a plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami, ktoré sa plavia pod vlajkami Grécka, Talianska, Francúzska, Cypru a Malty, a v rozsahu, v akom rozlišuje medzi týmito šiestimi členskými štátmi a ostatnými členskými štátmi?
7. Je nariadenie Komisie č. 530/2008 neplatné, pretože neboli rešpektované zásady spravodlivosti, tak ako sú chránené článkom 47 Charty základných práv Európskej únie, v rozsahu, v akom dotknutým účastníkom konania a členským štátom nebola daná žiadna príležitosť predložiť ich písomné pripomienky pred prijatím rozhodnutia?
8. Je nariadenie Komisie č. 530/2008 neplatné, pretože nebola rešpektovaná zásada kontradiktórnosti (*audi alteram partem*) ako všeobecná zásada práva Spoločenstva, v rozsahu, v akom dotknutým účastníkom konania a členským štátom nebola daná žiadna príležitosť predložiť ich písomné pripomienky pred prijatím rozhodnutia?
9. Je článok 7 ods. 2 nariadenia Rady č. 2371/2002 neplatný, pretože nebola rešpektovaná zásada kontradiktórnosti (*audi alteram partem*) ako všeobecná zásada práva Spoločenstva a/alebo zásady spravodlivosti, tak ako sú chránené článkom 47 Charty základných práv Európskej únie, a je v dôsledku toho neplatné nariadenie Komisie č. 530/2008, pretože bolo založené na nariadení Rady č. 2371/2002?
10. V prípade, že Súdny dvor Európskych spoločenstiev rozhodne, že nariadenie Komisie č. 530/2008 je platné, má sa toto nariadenie vykladať tak, že znamená, že opatrenia prijaté v článku 3 uvedeného nariadenia tiež vylučujú, aby prevádzkovatelia Spoločenstva akceptovali vykládku, umiestňovanie do kliebok na výkrm alebo chov, alebo prekládku vo vodách alebo prístavoch Spoločenstva tuniaka modroplutvého uloveného v Atlantickom oceáne na východ od 45° západnej dĺžky a v Stredozemnom mori plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami, ktoré sa plavia pod vlajkou tretej krajiny?“
29. Uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania bolo doručené Súdnemu dvoru 17. júna 2009. V písomnej časti konania

predložili pripomienky AJD Tuna, maltská, grécka a talianska vláda, ako aj Rada a Komisia. Na pojednávaní 20. mája 2010 splnomocnení zástupcovia spoločnosti AJD Tuna, gréckej a talianskej vlády, ako aj Rady a Komisie predniesli ústne pripomienky a odpovedali na otázky Súdneho dvora.

špecifikované. Z dôvodu nepresných informácií nemohli najviac dotknutí účastníci konania pochopiť skutkové dôvody, z ktorých vychádza prijatie predmetného nariadenia. Povinnosť uviesť dôvody by mala byť o to významnejšia, že nariadenie č. 530/2008 obsahuje núdzové opatrenia, ktoré možno prijať len za výnimočných okolností. Komisia mala presne určiť existenciu vážneho ohrozenia zachovania tuniaka modroplutvého a potrebu okamžitého zásahu. Odkaz len na vyčerpanie kvót podľa ich názoru neodôvodňuje tieto núdzové opatrenia.

V — Tvrdenia účastníkov konania

A — Prvá a druhá otázka

30. Prvá a druhá prejudiciálna otázka sa týkajú, či je nariadenie č. 530/2008 dostatočne odôvodnené.

31. *Spoločnosť AJD Tuna*, ako aj *maltská, grécka a talianska vláda* sa domnievajú, že nariadenie č. 530/2008 nie je dostatočne odôvodnené. V odôvodneniach tohto nariadenia boli spomenuté informácie, ktorými disponovala Komisia, bez toho, aby však tieto informácie boli presne označené alebo

32. *Komisia* sa domnieva, že nariadenie č. 530/2008 je dostatočne odôvodnené v zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora¹⁶. Odôvodnenia nariadenia podľa Komisie nepochybne obsahujú jasné dôvody, pre ktoré predčasne prerušila lov tuniaka modroplutvého s kruhovými záťahovými sieťami. V odôvodneniach tohto nariadenia bol uvedený práve právny základ, a teda riziko prekročenia kvót výlovu a nedodržiavanie povinnosti uvedenej v nariadení č. 1559/2007 členskými štátmi. Povinnosť uviesť dôvody by sa nemala chápať v tom zmysle, že je potrebné opísať podrobnosti všetkých technických a vedeckých údajov, na ktoré Komisia prihliadala. Okrem toho táto povinnosť uviesť dôvody by nemala ovplyvniť význam konania podľa článku 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002.

¹⁶ — Komisia tým poukazuje na rozsudok z 25. októbra 2001, Taliansko/Rada, C-120/99, Zb. s. I-7997, body 28 a 29.

33. Komisia zdôrazňuje, že zákaz vykládky tuniaka modroplutvého v zmysle článku 3 nariadenia č. 530/2008 bol potrebný na účely posilnenia zákazu rybolovu s kruhovými záťahovými sieťami. Napriek tomu pripúšťa, že mohla prijať opatrenie zákazu rybolovu na základe článku 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002, ako aj na základe článku 26 tohto nariadenia. Uvádza, že najskôr začala konania z dôvodu prijatia opatrení podľa článku 26 ods. 2 nariadenia č. 2371/2002, následne sa rozhodla prijať mimoriadne opatrenia na základe článku 7 ods. 1 tohto nariadenia.

34. Pokiaľ ide o dôkaz existencie vážneho ohrozenia, Komisia uvádza, že v tomto konaní musí postupovať v súlade so zásadou obozretného konania, spomenutou v článku 2 nariadenia č. 2371/2002, čiže vychádzať z existencie ohrozenia alebo rizika, ktoré pojmovo nemôže byť istotou.

B — Tretia otázka

35. Treťou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či napadnuté nariadenie narúša legitímnu dôveru prevádzkovateľov, ktorým boli pridelené kvóty na rok 2008.

36. *Spoločnosť AJD Tuna* zdôrazňuje skutočnosť, že pri uzatváraní zmlúv s rybármi vychádzala z kvót pridelených členským štátom. Podľa jej názoru Komisia – nečakaným prerušením lovu tuniaka modroplutvého napriek tomu, že ešte neboli dosiahnuté kvóty, – narušila jej legitímnu dôveru. Okrem toho sa domnieva, že Komisia nemá právomoc zakázať podnikateľskú činnosť s odkazom na obdobie, ktoré nasleduje po okamihu, keď došlo k výlovu.

37. *Talianska vláda* sa domnieva, že pokiaľ boli splnené podmienky na uplatnenie článku 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002, nemohla legitímna dôvera zabrániť platnosti napadnutého nariadenia.

38. *Komisia* zdôrazňuje, že spoločnosť AJD Tuna nikdy nedostala žiadne ubezpečenie, že rybári, s ktorými uzavrela zmluvy, by určite chytili také množstvo tuniaka, aké im je pridelené. Navyše by stále bolo možné prerušiť lov tuniaka modroplutvého v prípade vyčerpania kvót alebo existencie vážneho ohrozenia zachovania živých vodných zdrojov. Komisia vymenúva niektoré nariadenia, ktoré obsahujú takéto opatrenia.

C – Štvrtá otázka

39. Štvrtou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či napadnuté nariadenie porušuje zásadu proporcionality, pretože na jednej strane zakazuje činnosť vykládky alebo umiestňovania tuniakov do klieťok na výkrm alebo chov, a to aj pri tuniakoch ulovených pred 16. júnom 2008, a na druhej strane zakazuje tieto činnosti aj vo vzťahu k plavidlám, ktoré nie sú uvedené v článku 1 nariadenia č. 530/2008, a napriek tomu, že predmetný výlov sa uskutočnil v súlade s kvótami uvedenými v Medzinárodnom dohovore o ochrane atlantických tuniakov.

40. *Spoločnosť AJD Tuna* sa domnieva, že napadnuté nariadenie nie je v súlade so zásadou proporcionality, pretože nevytvára rovnováhu medzi požiadavkou chrániť životné prostredie a požiadavkou, aby sa neprimerane nenarúšali záujmy hospodárskych subjektov. Napadnutým nariadením Komisia sledovala len záujmy týkajúce sa ochrany životného prostredia bez toho, aby prihliadala na záujmy hospodárskych subjektov.

41. *Grécka a talianska vláda* sa domnievajú, že opatrenie zákazu je neprimerané vo vzťahu k cieľu ochrany populácie tuniaka modroplutvého. Nie je v súlade so zásadou proporcionality aj preto, lebo španielski rybári môžu ešte loviť ďalších sedem dní.

42. *Komisia* zdôrazňuje, že znenie článku 3 nariadenia č. 530/2008 nie je úplne presné a že dotknuté nariadenie odkazuje len na výlovy po 16. júni 2008 alebo po 23. júni 2008. Takýto výklad by bol rozumný z hľadiska obsahu iných ustanovení tohto nariadenia. Komisia okrem toho poukazuje na to, že zákaz podľa článku 3 nariadenia č. 530/2008 odkazuje v skutočnosti aj na plavidlá plaviace sa pod vlajkou iných štátov, ako sú štáty uvedené v článkoch 1 a 2 nariadenia. Podľa jej názoru je dotknutý zákaz v súlade so zásadou proporcionality, pretože mala k dispozícii informácie, podľa ktorých aj rybárske lode iných štátov vyčerpali svoje kvóty a ani oni nedodrжали odporúčania ICCAT.

D – Piata otázka

43. Piatou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či nariadenie č. 530/2008 porušuje zásadu proporcionality, keďže Komisia nepreukázala, že opatrenia, ktoré zamýšľala prijať, mali prispieť k obnove zásob tuniakov.

44. *Spoločnosť AJD Tuna* sa domnieva, že zákaz vykládky a umiestňovania do klieťok už ulovených tuniakov modroplutvých alebo ulovených plavidlami plaviacimi sa pod

vlajkou iných štátov ako tých, ktoré sú uvedené v článku 1 napadnutého nariadenia, nemá vplyv na účely ochrany zásob tuniaka modroplutvého. Komisia nepreukázala, že neexistencia zákazu uvedeného v napadnutom nariadení by spôsobila vážne ohrozenie zásob tuniaka modroplutvého.

45. *Maltská vláda* uvádza, že zákaz neovplyvnil ochranu populácie tuniaka modroplutvého, lebo sa nevzťahuje na činnosť rybárov, ktorí pôsobia mimo Spoločenstva.

46. *Komisia* upozorňuje na skutočnosť, že obnova zásob tuniaka modroplutvého je zabezpečená systémom TAC a kvótami stanovenými ICCAT. V záujme toho, aby sa kvóty na rok 2008 neprekročili, musela prijať opatrenie, ktorého účinkom je zachovanie zásob.

dátumy začatia zákazu pre španielske plavidlá a pre plavidlá ostatných členských štátov.

48. *Spoločnosť AJD Tuna a grécka vláda* sa domnievajú, že rozdiel medzi španielskymi loďami a loďami iných členských štátov nie je dôvodný. Tento rozdiel je ešte menej dôvodný z hľadiska naliehavosti opatrení Komisie. Keby bolo opatrenie naliehavé a potrebné na ochranu zásob tuniaka modroplutvého, bolo by nedôvodné umožniť španielskym lodiam uskutočňovať výlov a vykládky tuniaka modroplutvého o týždeň dlhšie.

49. *Komisia* zdôrazňuje, že situácia španielskych plavidiel bola rozdielna oproti situácii plavidiel z ostatných členských štátov vzhľadom na počet lodí vo vzťahu ku kvóte pridelenej Španielsku. Pri španielskych plavidlách neexistovalo riziko vyčerpania kvót pred 23. júnom 2008.

E — Šiesta otázka

47. Šiestou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či napadnuté nariadenie porušuje zákaz diskriminácie na základe štátnej príslušnosti, keďže ustanovuje odlišné

F — Siedma a ôsma otázka

50. Siedmou a ôsmou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či bol porušený článok 47 Charty základných práv Európskej únie a zásada kontraktárnosti, keďže dotknutým účastníkom

a členským štátom nebola daná nijaká príležitosť predložiť ich písomné pripomienky pred prijatím rozhodnutia.

G — *Deviata otázka*

51. *Spoločnosť AJD Tuna* sa domnieva, že mala byť vypočutá pred prijatím napadnutého nariadenia, čiže Komisia porušila zásadu kontradiktórnosti a článok 47 Charty základných práv.

52. Podľa názoru *talianskej vlády* mala Komisia prijať opatrenia na základe článku 26 nariadenia č. 2371/2002, ktorý obsahuje informačný systém členských štátov. Komisia tým, že použila postup podľa článku 7 ods. 1 tohto nariadenia, porušila článok 47 Charty základných práv a zásadu kontradiktórnosti.

53. *Komisia a Rada* zdôrazňujú, že článok 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002 neustanovuje povinnosť rokovať s dotknutými účastníkmi. Uvádzajú, že článok 47 Charty upravuje právo na nestranný súd, ktoré sa na tento prípad nevzťahuje. Článok 41 Charty naopak upravuje len situácie jednotlivcov.

54. Touto otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či článok 7 nariadenia Rady č. 2371/2002 nie je neplatný z dôvodu, že je možné prijať mimoriadne opatrenia bez toho, aby bola daná dotknutým účastníkom a členským štátom príležitosť predložiť písomné pripomienky pred prijatím rozhodnutia, čo je dôvodom, pre ktorý bola porušená zásada kontradiktórnosti a základné práva vyplývajúce z Charty.

55. *Spoločnosť AJD Tuna* sa domnieva, že mala byť vypočutá pred prijatím nariadenia č. 530/2008 a že článkom 7 nariadenia Rady č. 2371/2002, ktorý neupravuje takúto možnosť, bola porušená zásada kontradiktórnosti, ako aj články 41 a 47 Charty.

56. *Komisia* zastáva v súvislosti s touto otázkou rovnaké stanovisko ako v súvislosti so siedmou a ôsmou otázkou.

57. *Rada* tvrdí, že článok 7 ods. 2 nariadenia č. 2371/2002 nie je neplatný. Domnieva sa, že zásada kontradiktórnosti tvorí určite základnú zásadu práva Spoločenstva, ktorá sa vzťahuje na všetky administratívne konania, požiadavka prihladať na kontradiktórnosť však nemôže byť prenesená do rámca

legislatívneho procesu, v rámci ktorého sa vydávajú všeobecne záväzné predpisy.

VI — Posúdenie generálnou advokátkou

H — Desiatá otázka

58. Desiatou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či sa má vykladať článok 3 nariadenia č. 530/2008 v tom zmysle, že zakazuje občanom Spoločenstva vykládku, umiestňovanie do klieťok na výkrm alebo chov a prekládku tuniaka modroplutvého uloveného plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami, ktoré sa plavia pod vlajkou tretej krajiny.

59. *Spoločnosť AJD Tuna* a *Komisia* sa domnievajú, že nariadenie č. 530/2008 sa má vykladať v tom zmysle, že zákaz sa týka aj vykládky tuniaka modroplutvého uloveného loďami plaviacimi sa pod vlajkou tretieho štátu.

60. *Talianska vláda* sa naopak domnieva, že zákaz uvedený v nariadení č. 530/2008 sa týka len zákazu vo vzťahu s úlovkami flotíl členských štátov, na ktoré sa vzťahuje samotné nariadenie.

A — Úvod

61. Skúmaná vec sa môže zaradiť do rámca boja za zachovanie tuniaka modroplutvého, ktorý je stále viac ohrozenejším živým druhom.¹⁷ V rebríčku ohrozených druhov patrí tuniak modroplutvý do kategórie vážne ohrozených živých druhov¹⁸ a jeho zásoby sa k dnešnému dňu znížili približne o 85%.¹⁹ Na medzinárodnej úrovni sa teda vyvíja veľké úsilie s cieľom zachovať tento chránený druh, osobitne v rámci ICCAT. V záujme obnovy populácie tuniaka modroplutvého sa v pláne obnovy ICCAT ustanovuje postupné znižovanie úrovne celkového povoleného výlovu (*Total Allowable Catch* alebo TAC), obmedzenie rybolovu v určitých oblastiach a počas

17 — O ohrození tuniaka modroplutvého pozri napríklad publikáciu, ktorú v roku 1995 uverejnila Organizácia Spojených národov pre výživu a poľnohospodárstvo „Examen de la situation mondiale des espèces de grands migrateurs et des stocks chevauchants“, FAO document technique sur les pêches 337, 1995, s. 36.

18 — Pozri napríklad publikáciu *Biodiversity: My Hotel in Action: A Guide to Sustainable Use of Biological Resources*, International Union for Conservation of Nature, Gland, 2008, s. 64; DEERE, C.: *Net Gains: Linking Fisheries Management, International Trade and Sustainable Development*, IUCN, Washington, 2000, s. 37. Porovnaj tiež BARNOSKY, A. D.: *Heatstroke: Nature in an Age of Global Warming*, Island Press, Washington, 2009, s. 50; LÉVÉQUE, C.: *La biodiversité au quotidien: Le développement durable à l'épreuve des faits*, Éditions Quae, Versailles, 2008, s. 173.

19 — Bolo by potrebné dodať, že v odbornej literatúre sa zdôrazňuje aj to, že tuniak modroplutvý je zjavne príliš využívaný a že by bolo potrebné prijať opatrenie na zníženie úmrtnosti tohto druhu rýb aspoň o 25%. Pozri MARKUS, T.: *European fisheries law: from promotion to management*, Europa Law Publishing, Groningen, 2009, s. 13.

určitých období, nová minimálna veľkosť tuniaka modroplutvého, opatrenia týkajúce sa športových a rekreačných rybolovných činností, kontrolné opatrenia a zavedenie systému ICCAT pre spoločnú medzinárodnú inšpekciu na zabezpečenie účinnosti tohto plánu obnovy tuniaka modroplutvého.²⁰ V rámci Organizácie Spojených národov sa okrem toho v marci tohto roku navrhlo, aby sa ustanovil absolútny zákaz medzinárodného obchodu s tuniakom modroplutvým, tento návrh však nebol prijatý.

62. Pokiaľ ide o vysoký stupeň ohrozenia tuniaka modroplutvého, aj Únia sa zapája do snáh o jeho zachovanie, a to prijatím nariadenia č. 1559/2007, ktorým sa ustanovuje viacročný plán obnovy populácií tuniaka modroplutvého vo východnej časti Atlantického oceánu a v Stredozemnom mori. Uvedené nariadenie ustanovuje na každý rok obmedzenie celkového povoleného výlovu²¹ a umožňuje lov tuniaka modroplutvého len od 1. januára do 30. júna²², obsahuje napríklad aj ustanovenia o minimálnej veľkosti tuniaka modroplutvého, ktorý sa môže loviť²³, a ustanovuje aj opatrenia dohľadu, medzi

ktoré patrí aj povinné hlásenie o úlovkoch²⁴. Kvóty na lov tuniaka modroplutvého pre jednotlivé členské štáty sú v Únii stanovené nariadením č. 40/2008 a prílohami k nariadeniu č. 446/2008.

63. V tejto veci sú vznesené mnohé právne otázky týkajúce sa platnosti nariadenia č. 530/2008 a otázky výkladu tohto nariadenia, ale aj otázka týkajúca sa platnosti článku 7 nariadenia č. 2371/2002. Konkrétne, na základe prvého nariadenia Komisia zakázala lov tuniaka modroplutvého plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami z Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru a Malty od 16. júna 2008 a zo Španielska od 23. júna 2008. Zakázala aj vykládku, umiestňovanie do klieťok na výkrm alebo chov a prekládku tuniaka modroplutvého, ktorý bol ulovený jednak plavidlami uvedených štátov, ako aj plavidlami tretích štátov.

B — Prvá a druhá otázka

64. Prvá a druhá otázka, ktoré položil vnútroštátny súd, ktoré je vhodné preskúmať spoločne z dôvodu ich vzájomnej súvislosti, sa

20 — Pozri odôvodnenie č. 3 nariadenia č. 1559/2007.

21 — Pozri článok 3 nariadenia č. 1559/2007.

22 — Článok 5 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1559/2007 zakazuje lov tuniaka modroplutvého v období od 1. júla do 31. decembra vo východnej časti Atlantického oceánu a v Stredozemnom mori pomocou veľkoobjemových plavidiel s dlhými lovnými šnúrami na lov vo voľnej vode dlhších ako 24 m a záťahovými sieťami.

23 — Pozri článok 7 nariadenia č. 1559/2007.

24 — Pozri článok 17 nariadenia č. 1559/2007.

týkajú dvoch právnych problémov: na jednej strane toho, či je článok 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002 relevantným právnym základom na prijatie nariadenia č. 530/2008, a na druhej strane toho, či je nariadenie č. 530/2008 primerane odôvodnené.²⁵

65. Preto je predovšetkým potrebné posúdiť, či článok 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002 predstavuje relevantný právny základ na prijatie nariadenia č. 530/2008, a potom, či je uvedené nariadenie primerane odôvodnené. Inými slovami: najskôr je potrebné zistiť, či Komisia skutočne konštatovala závažné ohrozenie zachovania populácie tuniaka modroplutvého, a z toho dôvodu bolo potrebné zakázať lov tohto druhu rýb podľa článku 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002. Keby teda uvedené ohrozenie skutočne existovalo a keby uvedený článok predstavoval vhodný právny základ, je potrebné zistiť, či Komisia primerane odôvodnila napadnuté nariadenie.²⁶

25 — Bolo by potrebné dodať, že druhá otázka sa týka skutočnosti, či bolo nariadenie č. 530/2008 primerane odôvodnené vo vzťahu k svojmu právnemu základu (článku 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002). Napriek tomu je ešte pred zväzujúcim priradením odôvodnenia tohto nariadenia potrebné posúdiť, či je článok 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002 relevantným právnym základom na prijatie nariadenia č. 530/2008.

26 — V tejto súvislosti by bolo potrebné dodať, že z judikatúry vyplýva, že povinnosť uviesť dôvody podľa článku 253 ES sa má považovať za odlišnú od dôvodnosti samotného odôvodnenia, ktorá sa týka legitimity základu napadnutého právneho aktu. V tomto zmysle pozri rozsudky z 19. septembra 2002, Španielsko/Komisia, C-113/00, Zb. s. I-7601, bod 47, a z 5. marca 2009, Francúzsko/Rada, C-479/07, Zb. s. I-24, bod 50.

1. Relevancia článku 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002 ako právneho základu napadnutého nariadenia

66. Podľa článku 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002 môže Komisia na odôvodnenú žiadosť členského štátu alebo z vlastnej iniciatívy rozhodnúť o mimoriadnych opatreniach, ak sú splnené dva predpoklady: v prvom rade, ak bolo konštatované vážne ohrozenie zachovania živých vodných zdrojov alebo morských ekosystémov rybárskymi činnosťami, a v druhom rade, ak si toto ohrozenie vyžaduje podniknutie okamžitých krokov. Ako správne zdôrazňuje maltská vláda, druhý predpoklad na uplatňovanie tohto ustanovenia závisí na prvom: potreba okamžitých krokov je dôsledkom vážneho ohrozenia zachovania živých vodných zdrojov, a naopak, pokiaľ neexistuje takéto vážne ohrozenie, nie je potrebné podniknutie okamžitých krokov.

67. Uvedené predpoklady na uplatňovanie článku 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002 znamenajú, že opatrenia prijaté na základe tohto predpisu sú mimoriadne a naliehavé a že sú legitímne prijaté v situáciách, ktoré si vyžadujú úplné pozastavenie rybárskych činností, čiže vtedy, ak tieto činnosti môžu ovplyvniť vznik nenapraviteľných dôsledkov pre určité vodné zdroje alebo pre morský ekosystém. Mimoriadnosť a naliehavosť týchto opatrení vyplýva aj z opatrení, ktoré Komisia do dnešného dňa prijala na základe tohto článku. Komisia prijala napríklad v roku 2003 nariadenie Komisie

(ES) č. 677/2003 zo 14. apríla 2003, ktorým sa ustanovujú mimoriadne opatrenia na obnovu populácií tresky obyčajnej v Baltskom mori [*neoficiálny preklad*]²⁷, ktorým bol na určité obdobie úplne zakázaný lov tohto druhu, pretože jeho populácia bola ohrozená rybolovom [tresky] na udicové lano s menšími rozmermi, než sú povolené. Obdobne Komisia prijala v roku 2005 mimoriadne opatrenia na základe článku 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002²⁸, ktorým sa úplne zakázal rybolov sardel v určitej oblasti z dôvodu, že z vedeckých poznatkov vyplývala potreba prijať núdzové opatrenia na ochranu a obnovu zásob sardely v tejto oblasti.

mala skutočne k dispozícii dôkaz o tom, že existuje vážne ohrozenie zachovania populácie tuniaka modroplutvého, a preto bolo potrebné prijať mimoriadne opatrenia. Na účely tohto posúdenia je potrebné prihliadnúť aj na to, že uskutočňovanie poľnohospodárskej politiky Spoločenstva (vrátane rybolovu) Komisiou zahŕňa potrebu hodnotiť komplexnú hospodársku a sociálnu situáciu. Preto sa neuplatňuje diskrečná právomoc, ktorú má Komisia, iba na povahu a dosah opatrení, ktoré sa majú vykonať, ale v istom rozsahu aj na zistenie základných; v tomto kontexte môže Komisia prípadne vychádzať zo všeobecných zistení a štatistických údajov.²⁹

68. Pri preskúmaní relevancie článku 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002 ako právneho základu nariadenia č. 530/2008 je predovšetkým potrebné zistiť, či Komisia na základe všeobecných poznatkov a štatistických údajov

69. Pokiaľ ide o rozsah voľnej úvahy pri preskúvaní tejto veci, je tiež potrebné zdôrazniť, že podľa ustálenej judikatúry, pokiaľ normotvorca Spoločenstva disponuje v tejto oblasti širokou právomocou posúdenia ako v oblasti pôdohospodárstva vrátane rybolovu,

27 — Ú. v. ES L 97, s. 31.

28 — Nariadenie Komisie (ES) č. 1037/2005 z 1. júla 2005, ktorým sa ustanovujú núdzové opatrenia na ochranu a obnovu zásob sardely v podoblasti ICES VIII (Ú. v. EÚ L 171, s. 24). Chcem dodať, že Komisia sa dodnes neobmedzila len na prijatie opatrení, ktorými sa zakazuje rybolov určitého druhu, ale prijímala aj opatrenia na zachovanie morských ekosystémov, napríklad koralových útesov. V tejto súvislosti pozri napríklad nariadenie Komisie (ES) č. 1475/2003 z 20. augusta 2003 o ochrane hlbokomorských koralových útesov pred účinkami rybolovu vykonávanému vlečnými sieťami v oblasti severozápadne od Škótska (Ú. v. EÚ L 211, s. 14; Mim. vyd. 04/006, s. 42) a nariadenie Komisie (ES) č. 263/2004 zo 16. februára 2004, ktorým sa o šesť mesiacov predlžuje platnosť nariadenia (ES) č. 1475/2003 o ochrane hlbokomorských koralových útesov pred účinkami rybolovu vykonávanému vlečnými sieťami v oblasti severozápadne od Škótska (Ú. v. EÚ L 46, s. 11; Mim. vyd. 04/007, s. 20).

29 — V tejto súvislosti pozri rozsudky z 29. februára 1996, Komisia/Rada, C-122/94, Zb. s. I-881, bod 18; z 19. februára 1998, NIFPO a Northern Ireland Fishermen's Federation, C-4/96, Zb. s. I-681, body 41 a 42; z 5. októbra 1999, Španielsko/Rada, C-179/95, Zb. s. I-6475, bod 29; z 25. októbra 2001, Taliansko/Rada, C-120/99, Zb. s. I-7997, bod 44, a z 2. júla 2009, Bavaria a Bavaria Italia, C-343/07, Zb. s. I-5491, bod 84. Pozri tiež moje návrhy, prednesené 3. marca 2009 vo veci Azienda Agricola Disarò Antonio a i., C-34/08, Zb. s. I-4023, bod 47.

kontrola súdu sa musí obmedziť na overenie, či predmetné opatrenie nie je postihnuté zjavnou vadou alebo zneužitím právomoci, alebo či predmetný orgán zjavne neprekročil hranice svojej právomoci posúdenia.³⁰ Aj v prípade takejto právomoci je však normotvorca Spoločenstva povinný odôvodniť svoj výber objektívnymi a primeranými kritériami vo vzťahu k cieľu, ktorý predmetná právna úprava sleduje, berúc do úvahy všetky skutočnosti, ale aj technické a vedecké údaje, ktoré sú k dispozícii v čase prijímania predmetného aktu.³¹ Pri výkone svojej právomoci voľnej úvahy musí normotvorca Spoločenstva prihliadať na dotknuté záujmy a v rámci posúdenia povinností súvisiacich s rozdielnymi prípustnými opatreniami musí preskúmať, či ciele sledované prijatým opatrením môžu odôvodniť negatívne hospodárske dôsledky, ktoré sú priam značné pre niektorých prevádzkovateľov.³²

70. Podľa verejne prístupných údajov predložených Súdnemu dvoru spoločnosťou AJD

Tuna³³ vyčerpala flotila Spoločenstva v roku 2008 len 63,23 % kvóty pridelennej Spoločenstvu. Obdobne na základe týchto údajov štáty oblasti Stredozemného mora, ktoré nie sú členskými štátmi EÚ,³⁴ neprekročili svoje kvóty alebo ich prekročili len o malé percento.³⁵

71. Ako však správne zdôraznila Komisia na pojednávaní, je potrebné prihliadať na to, že tieto údaje sú len provizórne. Komisia na pojednávaní uviedla, že pokiaľ ide o konečné údaje, Spoločenstvo v roku 2008 vyčerpalo 92,3 % svojej kvóty. Okrem toho zo správy ICCAT³⁶ vyplýva, že odhad väčšiny výlovu sa uskutočnil od výlovov oznámených orgánom ICCAT. V správe ICCAT sa uvádza, že celkový povolený výlov (TAC) tuniaka modroplutvého v roku 2008 vo východnej časti Atlantického oceána a v Stredozemnom mori dosiahol 28 500 ton.³⁷ Oznámený výlov (*reported catch*) v roku 2008 dosiahol celkom 23 868 ton, predpokladané množstvo (*best catch estimate*) 25 760 ton.³⁸ Oznámené

30 — Pozri napríklad rozsudky z 12. júla 2001, *Jippes a i.*, C-189/01, Zb. s. I-5689, bod 80; z 9. septembra 2004, *Španielsko/Komisia*, C-304/01, Zb. s. I-7655, bod 23, a z 23. marca 2006, *Unitymark a North Sea Fishermen's Organisation*, C-535/03, Zb. s. I-2689, bod 55.

31 — Pozri napríklad rozsudok zo 16. decembra 2008, *Arcelor Atlantique a Lorraine a i.*, C-127/07, Zb. s. I-9895, bod 58 a citovanú judikatúru.

32 — V tejto súvislosti pozri napríklad rozsudky z 8. júna 2010, *Vodafone a i.*, C-58/08, Zb. s. I-4999, bod 53, a *Arcelor Atlantique a Lorraine a i.*, už citovaný v poznámke pod čiarou 31.

33 — Príloha 5 písomných pripomienok spoločnosti AJD Tuna: ICCAT Circular 1995/08.

34 — Chorvátsko tak dosiahlo, pokiaľ ide o výlov *oznámený* ICCAT 98,91 % svojej kvóty, Maroko dosiahlo 87,32 %. Pozri prílohu 5 písomných pripomienok spoločnosti AJD Tuna: ICCAT Circular 1995/08.

35 — Tunisko dosiahlo výlov 107,20 % oproti svojej kvóte, Lýbia dosiahla 105,58 %.

36 — Pozri Report for biennial period, 2008-09, Part II (2009) – Zväzok 2, prístupný na internete www.iccat.int/Documents/BienRep/REP_EN_08-09_II_2.pdf.

37 — Tamže, s. 119.

38 — Tamže, s. 120.

a predpokladané výlovy boli teda oba nižšie ako TAC, ale v týchto údajoch nie sú zahrnuté nezákonné, neoznámené alebo protiprávne výlovy: okrem toho potenciálny výlov (*potential catch*) v roku 2008 bol omnoho vyšší ako TAC (34 120 ton).³⁹

činností na morské ekosystémy, musí uplatniť prístup obozretného konania.⁴¹ Princíp obozretného konania v rybnom hospodárstve znamená, že nedostatok primeraných vedeckých informácií by sa nemal používať ako dôvod na oddialenie alebo neprijatie opatrení na zachovanie cieľového druhu, príbuzných alebo závislých druhov a necieľových druhov a ich prostredia.⁴²

72. Domnievam sa, že Komisia mohla vo vzťahu k uvedeným údajom prijať nariadenie č. 530/2008 na základe článku 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002, hoci možno v okamihu prijatia dotknutého nariadenia nemala k dispozícii celkom dôveryhodné vedecké údaje. Tento právny základ je relevantný na jednej strane preto, že Komisia má určite právomoc voľnej úvahy, ktorá sa týka aj zisťovania údajov⁴⁰, na druhej strane preto, že pri prijatí mimoriadneho opatrenia vychádzala z prístupu obozretného konania. Je totiž potrebné uviesť, že keď Komisia prijíma opatrenia s cieľom ochraňovať a zachovávať živé vodné zdroje, aby sa zabezpečilo ich trvalo udržateľné využívanie a minimalizoval vplyv rybárskych

73. Preto sa domnievam, že článok 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002 je relevantným právnym základom nariadenia č. 530/2008.

2. Primeranosť odôvodnenia napadnutého nariadenia

39 — Tamže, s. 119. Dodávam, že potenciálny výlov sa určuje na základe kapacity lodí; odborná literatúra zdôrazňuje, že z dôvodu nadmernej kapacity lodí (v porovnaní s pridelenými kvótami) predstavuje nadmerný výlov najväčší problém spoločnej politiky v oblasti rybolovu, v tejto súvislosti pozri BERG, A.: *Implementing and Enforcing European Fisheries Law: The Implementation and the Enforcement of the Common Fisheries Policy in the Netherlands and in the United Kingdom*, Kluwer, Haag, 1999, s. 38; MARKUS, T.: citované dielo, s. 13. Pozri tiež zelenú knihu „Reforma spoločnej rybárskej politiky“ [KOM(2009) 163 v konečnom znení], s. 5, kde sa uvádza, že európske zásoby sú už viac ako desaťročie predmetom nadmerných výlovov, pričom flotily rybárskych lodí sú veľmi početné oproti dostupným zdrojom rýb.

40 — Pozri bod 68 týchto návrhov.

74. Ďalej preskúvam otázku primeranosti odôvodnenia č. 530/2008, v rámci ktorej je potrebné posúdiť, či je toto nariadenie neplatné z dôvodu, že nie je primerane odôvodnené. Predovšetkým je potrebné v tejto

41 — Pozri článok 2 nariadenia č. 2371/2002.

42 — Pozri článok 3 písm. i) nariadenia č. 2371/2002.

súvislosti objasniť, akú má Komisia povinnosť odôvodniť nariadenie, ktorým prijala mimoriadne opatrenia na zachovanie živých vodných zdrojov.

a na všetky právne pravidlá upravujúce predmetnú vec.⁴⁶

75. Podľa ustálenej judikatúry týkajúcej sa článku 253 ES⁴³ musí odôvodnenie zodpovedať charakteru predmetného opatrenia a musí jasne a jednoznačne preukazovať argumentáciu inštitúcie, ktorá prijala dané opatrenie, aby informovala príslušné osoby o opodstatnení prijatého opatrenia a umožniť Súdnu dvor uplatniť svoje právomoci preskúmania.⁴⁴ Požiadavky, ktoré má splniť odôvodnenie, závisia od okolností jednotlivého prípadu, a najmä od obsahu dotknutého opatrenia, povahy udaných dôvodov a záujmu, ktorý môžu adresáti opatrenia alebo ostatné strany, na ktorých sa opatrenie priamo alebo jednotlivito vzťahuje, mať pri získaní vysvetlení.⁴⁵ Pri odôvodnení nie je potrebné zachádzať do všetkých relevantných skutočností a právnych otázok, keďže otázka, či je odôvodnenie v súlade s požiadavkami článku 253 ES, sa musí posudzovať nielen so zreteľom na jej znenie, ale tiež na jej súvislosti

76. Rovnako z ustálenej judikatúry vyplýva aj to, že rozsah povinnosti uviesť odôvodnenie závisí na povahe dotknutého opatrenia a že v prípade opatrenia so všeobecnou pôsobnosťou odôvodnenie môže byť obmedzené na jednej strane na opis všeobecnej situácie, ktoré viedlo k jeho prijatiu, a na druhej strane na dosiahnutie všeobecných cieľov. V tejto súvislosti Súdny dvor osobitne objasnil, že ak z napadnutého opatrenia zjavne vyplýva základný cieľ sledovaný inštitúciou, bolo by neprimerané požadovať osobitné odôvodnenie pre jednotlivé technické voľby.⁴⁷

77. Z judikatúry teda vyplýva, že Komisia nebola povinná uviesť v odôvodnení napadnutého nariadenia konkrétne údaje týkajúce sa vyčerpania zásob tuniaka modroplutvého.

78. Tento prístup potvrdzujú aj iné nariadenia, ktoré prijala Komisia na základe článku 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002, napríklad

43 — Po nadobudnutí účinnosti Lisabonskej zmluvy ide o článok 296 ods. 2 ZFEÚ.

44 — V tomto zmysle pozri rozsudky z 5. októbra 2000, Nemecko/Komisia, C-288/96, Zb. s. I-8237, bod 82, a z 19. októbra 2000, Taliansko a Sardegna Lines/Komisia, C-15/98 a C-105/99, Zb. s. I-8855, bod 65. V odbornej literatúre porovnaj napríklad SCHWARZE, J. (vyd.), EU-Kommentar, 2. vyd. Nomos, Baden-Baden, 2009, s. 1919, bod 5 a nasl.

45 — Pozri napríklad rozsudok z 25. októbra 2001, Taliansko/Rada, C-120/99, Zb. s. I-7997, bod 29.

46 — Pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 29. februára 1996, Belgicko/Komisia, C-56/93, Zb. s. I-723, bod 86; z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 63; zo 7. marca 2002, Taliansko/Komisia, C-310/99, Zb. s. I-2289, bod 48; z 12. decembra 2002, Belgicko/Komisia, C-5/01, Zb. s. I-11991, bod 68, a Francúzsko/Rada, už citovaný v poznámke pod čiarou 26, bod 49.

47 — Pozri napríklad rozsudky zo 7. novembra 2000, Luxembursko/Komisia a Rada, C-168/98, Zb. s. I-9131, bod 62; z 9. septembra 2003, Kik, C-361/01 P, Zb. s. I-8283, bod 102, a rozsudok Španielsko/Komisia, už citovaný v poznámke pod čiarou 30, bod 51.

nariadenie č. 677/2003, ktorým sa ustanovujú mimoriadne opatrenia na obnovu populácií tresky obyčajnej v Baltskom mori [*neoficiálny preklad*]⁴⁸, nariadenie Komisie (ES) č. 1037/2005 z 1. júla 2005, ktorým sa ustanovujú núdzové opatrenia na ochranu a obnovu zásob sardely v podoblasti ICES VIII⁴⁹, nariadenie Komisie (ES) č. 1539/2005 z 22. septembra 2005, ktorým sa predlžujú núdzové opatrenia na ochranu a obnovu zásob sardely v podoblasti ICES VIII⁵⁰, nariadenie Komisie (ES) č. 1475/2003 z 20. augusta 2003 o ochrane hlbokomorských korálových útesov pred účinkami rybolovu vykonávanému vlečnými sieťami v oblasti severozápadne od Škótska⁵¹.

mimoriadneho opatrenia došlo k vážnemu ohrozeniu z dôvodu vyčerpania predmetnej populácie, mohla aj tak prijať nariadenie na základe uplatnenia prístupu obozretného konania.

81. Domnievam sa teda, že Komisia odôvodnila nariadenie č. 530/2008 primerane.

C — Tretia otázka

79. V žiadnom z týchto nariadení Komisia neuviedla konkrétne údaje týkajúce sa vážneho ohrozenia zachovania živých vodných zdrojov, hoci zo všetkých nariadení vyplýva, že sa opierať o takéto údaje. Nemožno teda súhlasiť so žalobkyňou v konaní vo veci samej v tom zmysle, že Komisia mala v napadnutom nariadení uviesť konkrétne údaje týkajúce sa vážneho ohrozenia zachovania populácie tuniaka.

82. Tretou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či je nariadenie č. 530/2008 neplatné, pretože narušuje legitímnu dôveru takých subjektov, akým je žalobkyňa.

80. Navyše, ako som už uviedla v bode 72 týchto návrhov, aj keby Komisia v akte, ktorým prijala nariadenie č. 530/2008, neuviedla údaje, podľa ktorých by v prípade neprijatia

83. Podľa ustálenej judikatúry je možnosť dovolávať sa ochrany legitímnej dôvery otvorená každému hospodárskemu subjektu, u ktorého vzbudil orgán Spoločenstva odôvodnené očakávanie.⁵² Príkladom týchto ubezpečení sú presné, nepodmienené a súhlasné informácie, ktoré pochádzajú z autorizovaných

48 — Už citované v poznámke pod čiarou 27.

49 — Ú. v. EÚ L 171, s. 24.

50 — Ú. v. EÚ L 247, s. 9.

51 — Ú. v. EÚ L 211, s. 14; Mim. vyd. 04/006, s. 42.

52 — V tomto zmysle pozri napríklad rozsudky z 11. marca 1987, Van den Bergh en Jurgens/Komisia, 265/85, Zb. s. 1155, bod 44; z 15. júla 2004, Di Lenardo a Dillexport, C-37/02 a C-38/02, Zb. s. I-6911, bod 70; z 10. marca 2005, Španielsko/Rada, C-342/03, Zb. s. I-1975, bod 47, a z 25. októbra 2007, Kominou a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 52, bod 63.

a dôveryhodných zdrojov, bez ohľadu na formu, akou sa oznamujú.⁵³ Preto sa nikto nemôže dovolávať porušenia tejto zásady, pokiaľ mu administratíva neposkytla konkrétne záruky.⁵⁴ Pokiaľ je pozorný a obozretný hospodársky subjekt schopný predvídať prijatie opatrenia Spoločenstva spôsobilého ovplyvniť jeho záujmy, nemôže sa v prípade prijatia tohto opatrenia uvedenej zásady dovolávať.⁵⁵

priať aj opatrenia na úpravu a dočasné pozastavenie činnosti rybolovu podľa článku 21 nariadenia č. 2847/93.

85. Podľa môjho názoru je teda potrebné odpovedať na tretiu otázku v tom zmysle, že nariadenie č. 530/2008 nenarušuje legitímnu dôveru takých subjektov, akým je žalobkyňa.

84. Ako správne zdôrazňuje Komisia, AJD Tuna od nej nedostala žiadne ubezpečenie týkajúce sa otázky, že lov tuniaka modroplutvého plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami bude povolený až do 30. júna 2008. Keby sa umožnilo spoločnosti AJD Tuna dovolávať sa v tejto súvislosti legitímneho očakávania bez toho, aby existovali jasné ubezpečenia Komisie, Komisia by prakticky nemohla prijať žiadne opatrenie s úmyslom dočasne pozastaviť rybolov. Okrem mimoriadnych opatrení na základe článku 7 nariadenia č. 2371/2002, ako aj na základe článku 26 nariadenia č. 2371/2002 by sa dalo zabrániť Komisii

D — Štvrtá a piata otázka

86. Štvrtou a piatou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či je nariadenie č. 530/2008 zlučiteľné so zásadou proporcionality z nasledujúcich dvoch dôvodov:

- na jednej strane, pretože žiadny prevádzkovateľ Spoločenstva nemôže vykonávať vykládku alebo pristupovať k umiestňovaniu tuniakov do klieťok na výkrm alebo chov, dokonca ani pri tuniakoch ulovených skôr ako bol lov pozastavený nariadením Komisie č. 530/2008, a
- na druhej strane, pretože žiadny prevádzkovateľ Spoločenstva nemôže vykonávať tieto činnosti vo vzťahu k tuniakom

53 — Pozri v tomto zmysle napríklad rozsudok Komninou a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 52, bod 63.

54 — Pozri v tomto zmysle napríklad rozsudky z 24. novembra 2005, Nemecko/Komisia, C-506/03, bod 58, a z 22. júna 2006, Belgicko a Fórum 187/Komisia, C-182/03 a C-217/03, Zb. s. I-5479, bod 147, ako aj rozsudok Komninou a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 52, bod 63.

55 — Pozri v tomto zmysle napríklad rozsudky Van den Bergh en Jurgens/Komisia, už citovaný v poznámke pod čiarou 52, bod 44; z 15. apríla 1997, Irish Farmers Association a i./Minister for Agriculture, Food and Forestry, Ireland a Attorney General, C-22/94, Zb. s. I-1809, bod 25, a Belgicko a Fórum 187/Komisia, už citovaný v poznámke pod čiarou 54, bod 147.

uloveným rybármi, ktorých lode sa neplavia pod vlajkou niektorého z členských štátov uvedených v článku 1 nariadenia Komisie č. 530/2008.

87. Ďalej preskúvam obe otázky týkajúce sa porušenia zásady proporcionality.

1. Proporcionalita zákazu vykládky tuniakov ulovených pred zavedením zákazu rybolovu

88. Najskôr je potrebné preskúmať, či je proporcionálne také opatrenie, na základe ktorého žiaden prevádzkovateľ Spoločenstva nemôže vykonávať vykládku alebo pristupovať k umiestňovaniu tuniakov do klietok na výkrm alebo chov, dokonca ani pri tuniakoch ulovených skôr ako bol lov pozastavený nariadením Komisie č. 530/2008, pokiaľ ide o plavidlá s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod vlajkou Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru a Malty, a teda pred 16. júnom 2008.

89. Pokiaľ ide o predmetné opatrenie, je potrebné zdôrazniť, že nariadenie č. 530/2008 skutočne v článku 3 ustanovuje, že od 16. júna 2008, respektíve od 23. júna 2008 (pokiaľ ide o tuniaky ulovené španielskymi plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami),

prevádzkovatelia Spoločenstva nebudú akceptovať vykládku, umiestňovanie do klietok na výkrm alebo chov a prekládku vo vodách alebo prístavoch Spoločenstva úlovkov tuniaka modroplutvého plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami z Atlantického oceána na východ od 45° západnej dĺžky a zo Stredozemného mora. Gramatickým výkladom znenia tohto článku možno totiž dospieť k záveru, že dotknutý zákaz odkazuje aj na úlovky tuniakov vykonané pred 16. alebo pred 23. júnom 2008.

90. Komisia však vo svojich písomných pripomienkach uviedla, že na základe teleologického výkladu tohto článku je potrebné dospieť k záveru, že prevádzkovatelia Spoločenstva nebudú akceptovať vykládku, umiestňovanie do klietok na výkrm alebo chov a prekládku úlovkov tuniaka modroplutvého *ulovených* po 16. alebo 23. júni 2008. Článok 3 nariadenia č. 530/2008 je potrebné chápať v spojení s článkami 1 a 2 tohto nariadenia, ktoré zakazujú lov tuniaka modroplutvého od 16., respektíve od 23. júna 2008.

91. Keďže súhlasím s teleologickým výkladom článku 3 nariadenia č. 530/2008, ktorý uviedla Komisia, domnievam sa, že pokiaľ ide o zákaz činnosti vykládky úlovkov tuniakov ulovených pred 16. alebo pred 23. júnom 2008 nevzniká otázka zlučiteľnosti dotknutého opatrenia so zásadou proporcionality.

2. Proporcionalita zákazu vykládky úlovkov tuniakov plavidlami, ktoré sa plavia pod vlajkou tretích štátov

nesmú byť neprimerané vo vzťahu k sledovateľným cieľom.⁵⁶

92. Dôležitejšie je však zistiť, či je opatrenie podľa článku 3 ods. 1 nariadenia č. 530/2008 neprimerané, keďže žiaden prevádzkovateľ Spoločenstva nemôže pristúpiť k vykládke alebo k umiestňovaniu do klieťok na výkrm alebo chov a k prekládke (ďalej len „opatrenie zákazu vykládky tuniakov“), pokiaľ ide o úlovky tuniakov ulovené rybármi, ktorých lode sa neplavia pod vlajkou niektorého z členských štátov uvedených v článku 1 nariadenia č. 530/2008.

94. V rámci preskúmania zásady proporcionality sa teda musí v zásade uplatniť trojstupňová schéma analýzy, v rámci ktorej sa preskúma v prvom rade vhodnosť, v druhom rade nevyhnutnosť a v treťom rade primeranosť sporných opatrení v úzkom zmysle.⁵⁷

a) Kritérium posúdenia

93. Je potrebné zdôrazniť, že zásada proporcionality, ktorá je súčasťou všeobecných zásad práva Spoločenstva, vyžaduje, aby akty orgánov Spoločenstva neprekračovali hranice toho, čo je primerané a potrebné na uskutočnenie legitímnych cieľov sledovaných predmetnou právnou úpravou, pričom pokiaľ sa ponúka výber medzi viacerými primeranými opatreniami, je potrebné prikloniť sa k najmenej obmedzujúcemu, a spôsobené zásahy

95. Súdny dvor však rozhodol, že pokiaľ má normotvorca Spoločenstva rozsiahlu právomoc voľnej úvahy, ako je to v oblasti spoločnej poľnohospodárskej politiky vrátane rybolovu, súdna kontrola sa musí obmedziť na zistenie, či dotknuté opatrenie nie je postihnuté zjavnou vadou alebo zneužitím právomoci, čiže či dotknutý orgán zjavne neprekročil medze

56 — Pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. júna 2009, Agrana Zucker, C-33/08, Zb. s. I-5035, bod 31; zo 7. septembra 2006, Španielsko/Rada, C-310/04, Zb. s. I-7285, bod 97; Jippes a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 30, bod 81; z 5. októbra 1994, Crispolti a i., C-133/93, C-300/93 a C-362/93, Zb. s. I-4863, bod 41, a z 13. novembra 1990, Fedesa a i., C-331/88, Zb. s. I-4023, bod 13.

57 — Pokiaľ ide o toto trojstupňové kritérium na posúdenie zásady proporcionality, pozri napríklad moje návrhy prednesené 21. januára 2010 vo veci Agrana Zucker (C-365/08, Zb. s. I-4341, bod 60). Pokiaľ ide o štruktúru troch úrovní zásady proporcionality, pozri v odbornej literatúre napríklad SIMON, D.: Le contrôle de proportionnalité exercé par la Cour de Justice des Communautés Européennes, Petites affiches, č. 46/2009, s. 17, bod 20 a nasl.; de BÜRCA, G.: The Principle of Proportionality and its Application in EC Law, Yearbook of European Law, zväzok 13 (1993), s. 113; VAN GERVEN, W.: The Effect of Proportionality on the Actions of Member States of the European Community: National Viewpoints from Continental Europe, in ELLIS, E.: The Principle of Proportionality in the Laws of Europe, Oxford a Portland, 1999, s. 37.

svojej právomoci voľnej úvahy.⁵⁸ Pokiaľ ide o širokú mieru voľnej úvahy, ktorou disponuje normotvorca Spoločenstva v oblasti spoločnej poľnohospodárskej politiky, podľa Súdneho dvora môže zákonnosť takého opatrenia ovplyvniť len zjavná nepríjemnosť opatrenia prijatého v týchto oblastiach vo vzťahu k cieľu, ktorý chce kompetentná inštitúcia sledovať.⁵⁹

96. Ako som už zdôraznila v návrhoch prednesených vo veciach Azienda Agricola⁶⁰ a Agrana Zucker⁶¹ a ako objasnila generálna advokátka Sharpston vo veci Zuckerfabrik Jülich⁶², takéto restriktívne posúdenie proporcionality opatrenia sústreďujúce sa na preskúmanie jeho vhodnosti nie je presvedčivé.⁶³

58 — Pozri napríklad rozsudok Jippes a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 30, bod 80, Španielsko/Komisia, už citovaný, bod 23, a Unitymark a North Sea Fishermen's Organisation, už citovaný, bod 55.

59 — Pozri napríklad rozsudky Fedesa a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 56, bod 14; Crispolti a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 30, bod 42; Jippes a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 30, bod 82, a z 10. januára 2006, IATA a ELFAA, C-344/04, Zb. s. I-403, bod 80.

60 — Pozri moje návrhy vo veci Azienda Agricola Disarò Antonio a i., už citované v poznámke pod čiarou 29, bod 61.

61 — Pozri moje návrhy vo veci Agrana Zucker, už citované v poznámke pod čiarou 57, bod 64.

62 — Návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka E. Sharpston 14. júna 2007 v spojených veciach Zuckerfabrik Jülich a i., C-5/06 a C-23/06 až C-36/06, Zb. s. I-3231, bod 65.

63 — Je potrebné dodať, že aj Súdny dvor v rozsudku Vodafone a i. (už citovanom v poznámke pod čiarou 32, bodoch 51 a 71), pri preskúmaní platnosti nariadenia Spoločenstva napriek rozsiahlej právomoci voľnej úvahy normotvorcu Spoločenstva postupoval metódou trojstupňového preskúmania proporcionality, keďže analyzoval vhodnosť opatrenia (body 55 až 60), jeho nevyhnutnosť (body 61 až 68) a primeranosť (bod 69).

97. Pokiaľ ide o podmienky vhodnosti, nevyhnutnosti a proporcionality v úzkom zmysle, tie nie sú prejavom hierarchizácie rôznych súčastí jedného a toho istého pojmu, naopak, v rámci kontroly nevyhnutnosti a primeranosti sú cieľ, ktorý sleduje zákonodarca Spoločenstva a dotknuté práva jednotlivca „dané do vzájomného vzťahu“⁶⁴. Ak sa súd uspokojí len s preskúmaním vhodnosti opatrenia, nevykoná kontrolu proporcionality, ale len objektívnu kontrolu výkonu voľnej úvahy normotvorcu Spoločenstva.⁶⁵

98. Preto je podľa môjho názoru potrebné vychádzať aj v oblasti spoločnej poľnohospodárskej politiky vrátane rybolovu z trojitej štruktúry kontroly proporcionality; z dôvodu rozsiahlej právomoci voľnej úvahy normotvorcu Spoločenstva je však potrebné obmedziť toto preskúmanie na skutočnosť, či je opatrenie zjavne nevhodné, zjavne nepotrebné alebo zjavne nepríjemné v úzkom zmysle.⁶⁶ Takto sa zachováva voľná úvaha normotvorcu Spoločenstva, pokiaľ ide o zložité politické, hospodárske a sociálne rozhodnutia, a zabraňuje sa tomu, aby

64 — Pozri moje návrhy vo veci Azienda Agricola Disarò Antonio a i., už citované v poznámke pod čiarou 29, bod 63, a Agrana Zucker, už citované v poznámke pod čiarou 57, bod 66.

65 — Tamže.

66 — Pozri moje návrhy vo veci Azienda Agricola Disarò Antonio a i., už citované v poznámke pod čiarou 29, bod 64, a Agrana Zucker, už citované v poznámke pod čiarou 57, bod 70.

Súdny dvor nahrádzal tieto rozhodnutia svojím rozhodovaním.

dosiahnuť ho koherentne a systematicky.⁶⁷ Opatrenie je teda zjavne nevhodné, ak už *prima facie* nezaručuje dosiahnutie sledovaného cieľa alebo ak už *prima facie* nezaručuje jeho dosiahnutie koherentne a systematicky.

b) Posúdenie porušenia zásady proporcionality

99. Predovšetkým je potrebné definovať, aký je cieľ sporného opatrenia spočívajúci v zákaze vykládky tuniakov. Ako vyplýva z odôvodnenia č. 10 nariadenia č. 530/2008, cieľom opatrenia je posilniť účinnosť opatrení, ktoré majú zabrániť vážnemu ohrozeniu ochrany populácie tuniaka modroplutvého.

102. Domnievam sa, že opatrenie zákazu vykládky tuniakov podľa článku 3 ods. 1 nariadenia č. 530/2008 nie je ako také zjavne nevhodné na dosiahnutie cieľa posilniť účinnosť opatrení, ktoré majú zabrániť vážnemu ohrozeniu ochrany populácie tuniaka modroplutvého.

100. Následne je potrebné zistiť, či je toto opatrenie zjavne nevhodné, zjavne nepotrebné alebo zjavne neprimerané vo vzťahu k sledovanému cieľu uvedenému vyššie.

103. Toto opatrenie Spoločenstva by bolo ako také zjavne nevhodné vtedy, pokiaľ by bolo úplne vylúčené, že by opatrenie mohlo ovplyvniť rybolov plavidlami tretích štátov. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že normotvorca Spoločenstva disponuje širokou mierou voľnej úvahy v oblasti poľnohospodárstva vrátane rybolovu, čo zodpovedá politickej zodpovednosti, ktorá sa mu priznáva vo vzťahu k organizácii spoločnej

i) Zistenie zjavnej nevhodnosti opatrenia

101. Podľa ustálenej judikatúry môže opatrenie zaručiť dosiahnutie sledovaného cieľa len vtedy, ak skutočne zodpovedá úsiliu

67 — Pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. marca 2007, Placencia a i., C-338/04 (C-359/04 a C-360/04, Zb. s. I-1891, body 53 a 58); zo 17. júla 2008, Corporación Dermoeástica (C-500/06, Zb. s. I-5785, body 39 a 40), a z 10. marca 2009, Hartlauer (C-169/07, Zb. s. I-1721, bod 55), ktoré poukazujú na posúdenie proporcionality vnútroštátnych právnych predpisov, môžu sa však analogicky uplatniť aj na posúdenie proporcionality opatrení Spoločenstva. Pozri napríklad tiež návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka J. Kokott 6. mája 2010 vo veci Andersen, C-499/08, Zb. s. I-9343, bod 57 a tam citovanú judikatúru.

poľnohospodárskej politiky.⁶⁸ V rámci svojej právomoci voľnej úvahy sa Komisia zjavne domnievala, že opatrenie spočívajúce v zákaze vykládky tuniakov má vplyv (alebo by mohlo mať vplyv) aj na rybolov plavidlami tretích štátov, keďže je možné, že v prípade neexistencie zákazu vykládky by plavidlá s kruhovými záťahovými sieťami štátov, na ktoré sa nevzťahuje nariadenie č. 530/2008, začali loviť väčšie množstvá tunika, aby ho potom mohli predávať prevádzkovateľom Spoločenstva. Preto sa domnievam, že toto opatrenie ako také nie je zjavne nevhodné vo vzťahu k sledovanému cieľu, ktorým je ochrana populácie tuniaka modroplutvého.

sa pod španielskou vlajkou. Keďže španielske plavidlá s kruhovými záťahovými sieťami mohli loviť tuniakov ešte o sedem dní dlhšie, aj zákaz vykládky tuniakov sa začal o sedem dní neskôr. Preto je podľa môjho názoru úplne nekoherentné a nesystematické, aby chovatelia rýb Spoločenstva nemohli v období od 16. júna do 23. júna 2008 kupovať tuniaky od plavidiel s kruhovými záťahovými sieťami tretích štátov, zatiaľ čo ich mohli kupovať bez obmedzenia od španielskych plavidiel s kruhovými záťahovými sieťami. Je totiž možné, že vďaka prípustnosti rybolovu pre španielske lode sa skutočne naplnila obava uvedená v predchádzajúcom bode týchto návrhov, teda že španielske lode mali možnosť loviť väčšie množstvo tuniaka, aby ho predávali chovateľom rýb z iných členských štátov. Z dôvodu tejto nekoherencie sa opatrenie spočívajúce v zákaze vykládky, ktorá sa vzťahuje na lode tretích štátov, stáva v skutočnosti bezpredmetné, čiže zjavne nevhodné na dosiahnutie cieľa.

104. Podľa môjho názoru je však problematická koherencia opatrenia zákazu vykládky tuniakov podľa článku 3 ods. 1 nariadenia č. 530/2008 vo vzťahu k opatreniam spočívajúcim v zákaze vykládky podľa odseku 2 toho istého článku. Je potrebné prihliadnuť na to, že okrem toho, že nariadenie č. 530/2008 zakazuje vykládku tuniakov na základe článku 3 ods. 1, obsahuje aj v odseku 2 obdobný zákaz vykládky úlovkov ulovených plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi

105. Preto opatrenie spočívajúce v zákaze vykládky tuniakov uvedené v článku 3 nariadenia č. 530/2008 je zjavne nevhodné na dosiahnutie cieľa posilniť účinnosť opatrení, ktoré majú zabrániť vážnemu ohrozeniu ochrany populácie tuniaka modroplutvého.

68 — Pozri moje návrhy vo veci Azienda Agricola Disarò Antonio a i., už citované v poznámke pod čiarou 29, bod 37.

ii) Zistenie, či je opatrenie zjavne nepotrebné

plavidlá tretích štátov až 23. júna 2008 tak, ako pre španielske plavidlá. Tým by sa však opäť zaviedlo opatrenie nekoherentné so zákazom vykládky tuniakov.

106. V prípade, že Súdny dvor rozhodne, že opatrenie spočívajúce v zákaze vykládky tuniakov nie je zjavne nevhodné na dosiahnutie cieľa posilniť účinnosť opatrení, ktoré majú zabrániť vážnemu ohrozeniu ochrany populácie tuniaka modroplutvého, je potrebné zistiť, či je toto opatrenie zákazu zjavne nepotrebné. Zistenie potreby sa musí v oblastiach, v ktorých normotvorca disponuje právomocou voľnej úvahy, skutočne obmedziť na zistenie, či medzi viacerými opatreniami, ktoré sú vhodné vo vzťahu k sledovanému cieľu, *zjavne* existuje iné opatrenie, ktoré je menej zaťažujúce pre predmetný chránený oprávnený záujem alebo právo.

108. Domnievam sa teda, že nie je možné konštatovať, že opatrenie spočívajúce v zákaze vykládky tuniakov podľa článku 3 ods. 1 nariadenia č. 530/2008 zjavne nie je potrebné na dosiahnutie cieľa zachovania populácie tuniaka modroplutvého.

iii) Zistenie zjavnej neprimeranosti

107. Podľa môjho názoru neexistujú okolnosti, ktoré by viedli k záveru, že zjavne existuje opatrenie, ktoré je menej zaťažujúce pre predmetný chránený oprávnený záujem alebo právo. Dalo by sa tvrdiť, že opatrenie spočívajúce v zákaze vykládky úlovkov tuniakov ulovených plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami z tretích štátov zjavne nebolo potrebné na dosiahnutie cieľa, pretože by na dosiahnutie tohto cieľa stačilo, aby zákaz vykládky tuniakov nadobudol účinnosť pre

109. Subsidiárne, v prípade, že Súdny dvor rozhodne, že opatrenie spočívajúce v zákaze vykládky tuniakov nie je zjavne nevhodné, a že nevyhlási, že je zjavne nepotrebné, je potrebné zistiť ešte proporcionalitu v úzkom zmysle slova, čo znamená posúdenie záujmov prevádzkovateľov, ktoré boli poškodené, a záujem na ochrane tuniaka modroplutvého. Domnievam sa, že neexistujú okolnosti, ktoré by mohli vyvolať pochybnosti o proporcionalite tohto opatrenia v úzkom zmysle slova. Hoci prevádzkovatelia určite utrpia hospodárske škody z dôvodu opatrenia spočívajúceho v zákaze vykládky tuniakov, výhody pre ochranu tuniaka modroplutvého vyplývajúce z tohto zákazu určite prevažujú. Preto, pokiaľ Súdny dvor rozhodne, že opatrenie spočívajúce

v zákaze vykládky tuniakov nie je zjavne nevhodné, a nevyhlási, že je zjavne nepotrebné, toto opatrenie podľa môjho názoru nie je zjavne neprimerané v úzkom zmysle slova.

c) Dôsledky porušenia zásady proporcionality

111. Napokon je ešte potrebné preskúmať, aké dôsledky má porušenie zásady proporcionality na platnosť nariadenia č. 530/2008. Predovšetkým je potrebné zistiť, či z dôvodu porušenia zásady proporcionality je neplatné celé nariadenie, alebo len tento článok 3.

iv) Návrh

110. Je teda potrebné uviesť, že článok 3 nariadenia č. 530/2008 neustanovuje, že prevádzkovatelia Spoločenstva nemôžu pristúpiť k vykládke, k umiestňovaniu do klieťok na výkrm alebo chov a k prekládke úlovkov tuniakov modroplutvých ulovených pred dátumom, od ktorého bol pozastavený rybolov podľa nariadenia č. 530/2008, čiže pokiaľ ide o toto opatrenie, nevzniká otázka proporcionality. Také opatrenie, aké je uvedené v článku 3 nariadenia, podľa ktorého prevádzkovatelia Spoločenstva nemôžu pristúpiť k vykládke, k umiestňovaniu do klieťok na výkrm alebo chov a k prekládke úlovkov tuniakov modroplutvých ulovených plavidlami s kruhovými zátahovými sieťami, ktoré sa neplavia sa pod vlajkou jedného z členských štátov uvedených v nariadení č. 530/2008, však v súlade so zásadou proporcionality nie je.

112. Podľa ustálenej judikatúry čiastočné zrušenie aktu Spoločenstva je možné len vtedy, ak sú okolnosti, na základe ktorých sa žiada o zrušenie, oddeliteľné od zvyšku aktu.⁶⁹ Okrem toho požiadavka oddeliteľnosti nestačí, pokiaľ v dôsledku čiastočného zrušenia aktu je potrebné zmeniť jeho podstatu.⁷⁰

113. V tejto veci je potrebné uviesť, že článok 3 nariadenia č. 530/2008 je postavený tak, že ho možno bez problémov oddeliť od ostatných článkov nariadenia. Ak sa tento článok, ktorý obsahuje opatrenie zákazu

69 — V tejto súvislosti ide určite o judikatúru týkajúcu sa žaloby o neplatnosť, možno ju však analogicky prevziať do rámca analýz prejudiciálnej otázky týkajúcej sa platnosti aktu Spoločenstva; pozri napríklad rozsudky z 10. decembra 2002, Komisia/Rada, C-29/99, Zb. s. I-11221, body 45 a 46; z 21. januára 2003, Komisia/Parlament a Rada, C-378/00, Zb. s. I-937, bod 30, a z 30. septembra 2003, Nemecko/Komisia, C-239/01, Zb. s. I-10333, bod 33.

70 — Pozri napríklad rozsudok z 31. marca 1998, Francúzsko/Komisia, C-68/94 a C-30/95, Zb. s. I-1375, bod 257, ako aj rozsudky Komisia/Rada, už citovaný v poznámke pod čiarou 69, bod 46, a Nemecko/Komisia, už citovaný v poznámke pod čiarou 69, bod 34.

vykládky tuniakov, zruší, zákaz lovu, uvedený v článkoch 1 a 2 tohto nariadenia bude naďalej platiť bez ďalšieho dôsledku.

1. Rozlíšenie medzi španielskymi plavidlami a plavidlami plaviacimi sa pod vlajkou Grécka, Talianska, Francúzska, Cypru a Malty

114. Preto je podľa môjho názoru článok 3 nariadenia č. 530/2008 neplatný z dôvodu porušenia zásady proporcionality.

a) Otázka dôvodnosti rozlišovania medzi španielskymi a ostatnými plavidlami

116. Najskôr je potrebné preskúmať otázku týkajúcu sa dôvodnosti rozlišovania medzi španielskymi plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami na jednej strane a plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod vlajkou Grécka, Talianska, Francúzska, Cypru a Malty na druhej strane.

E — *Šiesta otázka*

115. Šiestou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či je nariadenie č. 530/2008 neplatné, pretože porušuje zásadu zákazu diskriminácie na základe štátnej príslušnosti v zmysle článku 12 ES tým, že rozlišuje medzi plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod vlajkou Španielska a plavidlami plaviacimi sa pod vlajkou Grécka, Talianska, Francúzska, Cypru a Malty, ako aj plavidlami týchto šiestich štátov a plavidlami iných členských štátov.⁷¹

117. Ako vyplýva z ustálenej judikatúry, dodržanie zásady zákazu diskriminácie vyžaduje, aby sa porovnateľné situácie neposudzovali rozdielne a rozdielne situácie neposudzovali rovnako, ak takéto posudzovanie nie je objektívne odôvodnené.⁷²

118. Komisia v písomných pripomienkach na svoju obranu v tejto otázke predovšetkým tvrdí, že pokiaľ ide o lode plaviace sa pod

71 — Medzi ostatnými európskymi členskými štátmi ide predovšetkým o Portugalsko, ktorému bola pridelená na základe prílohy nariadenia č. 446/2008 kvóta 518,96 tony; ostatným členským štátom, na ktoré odkazuje nariadenie č. 530/2008, bola pridelená celková kvóta len 60 ton.

72 — Pozri napríklad rozsudky zo 17. októbra 1995, *Fishermen's Organisations a i.*, C-44/94, Zb. s. I-3115, bod 46; z 30. marca 2006, *Španielsko/Rada*, C-87/03 a C-100/03, Zb. s. I-2915, bod 48; z 19. apríla 2007, *Španielsko/Rada*, C-134/04, Zb. s. I-54, bod 28, a z 8. novembra 2007, *Španielsko/Rada*, C-141/05, Zb. s. I-9485, bod 40.

vľajkou Španielska, nejde o diskrimináciu, lebo na základe posúdenia skutočného objemu úlovkov neexistovalo nebezpečenstvo, že by španielske lode prekročili kvótu, ktorá bola pridelená Španielsku. Komisia okrem toho uvádza, že objektívna situácia španielskej flotily (počet lodí vo vzťahu ku kvóte pridelenéj Španielsku) bola iná ako situácia iných flotíl. Komisia napokon na pojednávaní tvrdila, že objektívna situácia španielskej flotily bola iná, pretože rybárska sezóna sa v Španielsku začala o týždeň neskôr. Konkrétnejšie, väčšina španielskych plavidiel s kruhovými záťahovými sieťami loví tuniaka modroplutvého okolo Baleárskych ostrovov, kde more dosahuje vhodnú teplotu na lov tuniaka modroplutvého o týždeň neskôr než inde.⁷³

119. Pokiaľ ide o rozlíšenie medzi španielskymi plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami a inými plavidlami, na ktoré sa vzťahuje nariadenie č. 530/2008, Komisia uvádza tri argumenty: v prvom rade neexistenciu konkrétneho nebezpečenstva vyčerpania kvóty zo strany španielskych plavidiel s kruhovými záťahovými sieťami, v druhom rade objektívne odlišnú situáciu španielskych plavidiel s kruhovými záťahovými sieťami, pre ktorú nebolo v nijakom prípade možné, aby tieto plavidlá vyčerpali svoju kvótu, a v treťom rade objektívne odlišnú situáciu španielskych

plavidiel s kruhovými záťahovými sieťami, lebo lovia vo vodách, ktoré dosahujú vhodnú teplotu na lov tuniakov o týždeň neskôr.

120. Domnievam sa, že v tomto prípade argumenty, ktoré uviedla Komisia, neodôvodňujú rozdielne zaobchádzanie medzi španielskou flotilou a inými flotilami.

121. V prvom rade Komisia neposkytla v písomných pripomienkach ani v ústnej časti žiadne údaje, z ktorých by jasne vyplývalo, že kvóta španielskej flotily by sa pravdepodobne vyčerpala až 23. júna 2008 a nie 16. júna 2008. Komisia nepredložila nijaký údaj, ktorý by preukázal, že v období do prijatia napadnuté nariadenia by bol objem úlovkov španielskej flotily nižší než objem úlovkov flotíl iných členských štátov. Naopak, v písomných pripomienkach Komisie sa práve uvádza, že úlovky španielskych plavidiel s kruhovými záťahovými sieťami v období od 27. mája 2008 do 23. júna 2008 boli väčšie než úlovky francúzskych plavidiel s kruhovými záťahovými sieťami.⁷⁴ V tejto súvislosti sa iste uvádza, že je možné, že informácie o objeme úlovkov francúzskej flotily nie sú správne, keďže satelitné systémy dohľadu nad plavidlami neboli v určitom období funkčné. Napriek tejto

73 — Komisia v ústnej časti konania uviedla, že na lov tuniaka modroplutvého je potrebná určitá teplota mora, a to 17 až 24 °C.

74 — Pozri bod 35 v prílohe 6 písomných pripomienok Komisie.

údajnej nezrovnalosti však nie je uvedené, aké bolo skutočné posúdenie množstva úlovkov francúzskej flotily vo vzťahu k španielskej flotile.

sieťami plaviacimi sa pod vlajkou Španielska a plavidlami plaviacimi sa pod vlajkou Grécka, Talianska, Francúzska, Cypru a Malty nie je objektívne dôvodné.

122. Okrem toho, pokiaľ ide o konkrétne úlovky španielskej flotily v roku 2008 (na základe všetkých druhov rybolovu, nielen s kruhovými záťahovými sieťami), zo správy ICCAT vyplýva, že úlovky tuniaka modroplutvého španielskou flotilou vo východnej časti Atlantického oceánu boli odhadnuté na 2 938 ton a v Stredozemnom mori na 2 465 ton, spolu 5 403 ton.⁷⁵ To predstavuje 99,3 % kvóty pridelené Španielsku na rok 2008, ktorá predstavovala 5 428,46 tony. Vychádzajúc z údajov pochádzajúcich z tohto zdroja sa teda Španielsko, pokiaľ ide o odhad úlovkov, priblížilo k svojej kvóte omnoho viac ako Francúzsko a Taliansko.⁷⁶

123. Pri neexistencii konkrétnych údajov, ktoré by preukázali, že neexistovalo žiadne nebezpečenstvo, že by španielske plavidlá s kruhovými záťahovými sieťami dosiahli alebo prekročili kvótu pridelenú Španielsku, domnievam sa, že rozdielne zaobchádzanie medzi plavidlami s kruhovými záťahovými

124. V druhom rade je potrebné zistiť, či možno uviesť, že *teoreticky* nebolo možné, aby španielske plavidlá s kruhovými záťahovými sieťami dosiahli alebo prekročili do 23. júna 2008 kvótu pridelenú Španielsku. Podľa môjho názoru sa nedá vyhovieť ani týmto tvrdeniam.

125. Z písomných pripomienok Komisie na jednej strane vyplýva, že kvóta každého členského štátu bola rozdelená podľa počtu lodí, ktoré má k dispozícii daný členský štát. Komisia v písomných pripomienkach tvrdí, že v Spoločenstve v roku 2008 existovalo spolu 131 plavidiel s kruhovými záťahovými sieťami: 1 cyperské, 4 maltské, 6 španielskych, 16 gréckych, 36 francúzskych a 68 talianskych.⁷⁷ V tejto súvislosti Komisia uvádza, že napríklad pre 32 francúzskych lodí dlhých viac ako 24 metrov bola v roku 2008 stanovená kvóta na jednotlivú loď od 110 do 120 ton. Jednotlivá kvóta pre každú zo 68 talianskych lodí bola stanovená na 52 ton. Jednotlivá kvóta pre každú zo 6 španielskych lodí bola stanovená na 251 až 352 ton. Z týchto údajov vyplýva, že vzťah medzi počtom lodí a kvótou pridelenou Španielsku nemôže odôvodňovať

75 — Pozri Report for biennial period, 2008-09, Part II (2009) – Zväzok 2, prístupný na internete, www.iccat.int/Documents/BienRep/REP_EN_08-09_II_2.pdf, s. 125 a 126 [BFT-Table 1. Estimated catches (t) of northern bluefin tuna (*Thunnus thynnus*) by major area, gear and flag].

76 — Odhad úlovkov pre Francúzsko bol v roku 2008 pre oblasť Atlantického oceána 2 53 ton, pre oblasť Stredozemného mora 2 670 ton, spolu teda 2 923 ton (tamže), čo predstavuje 59,72 % kvóty pre Francúzsko, čo bolo v roku 2008 v súlade s prílohou nariadenia č. 446/2008 vo výške 4 894,19 tony. Odhad úlovkov pre Taliansko bol (v oblasti Stredozemného mora) 2 234 ton (tamže), čo predstavuje 53,67 % kvóty pre Taliansko, čo bolo v roku 2008 rovnako v súlade s prílohou nariadenia č. 446/2008 vo výške 4 162,71 tony.

77 — Pozri bod 32 písomných pripomienok Komisie.

rozdielne zaobchádzanie medzi španielskymi loďami a loďami ostatných členských štátov, lebo existujúca kvóta sa delí pomerne k počtu lodí každého členského štátu. Okrem toho sama Komisia v odôvodnení č. 7 nariadenia č. 530/2008 uviedla, že „denná kapacita úlovku *jediného* plavidla s kruhovými záťahovými sieťami je taká vysoká, že je možné veľmi rýchlo dosiahnuť alebo prekročiť prípustnú úroveň úlovku“⁷⁸. Ak teda môže byť kvóta prekročená jediným plavidlom s kruhovými záťahovými sieťami, nie je podľa môjho názoru možné vyhovieť argumentu, že španielske plavidlá s kruhovými záťahovými sieťami by nemohli dosiahnuť pridelenú kvótu.

126. Na druhej strane z písomných pripomienok Komisie vyplýva aj to, že španielske lode ulovili v období od 27. mája do 23. júna 2008 (teda v období 4 týždňov) 1404,427 tony tuniaka modroplutvého.⁷⁹ To znamená, že úlovky za týždeň sa priemerne rovnajú objemu o niečo vyššiemu než 351 ton tuniaka modroplutvého. Kvóta na lov tuniaka bola pre Španielsko ustanovená na rok 2008 vo výške 5 428,46 tony.⁸⁰ Vzhľadom na informá-

cie Komisie sa asi 70 % celkového lovu tuniaka modroplutvého vykonáva s kruhovými záťahovými sieťami⁸¹; čo znamená, že sa predpokladalo, že španielske plavidlá s kruhovými záťahovými sieťami mali v roku 2008 uloviť asi 3 800 ton tuniaka modroplutvého (čiže 70 % celkovej španielskej kvóty). Keby španielske lode lovili každý deň s obdobnou kapacitou ako v období od 27. mája 2008 do 23. júna 2008, množstvo úlovkov by dosiahlo 3 800 ton za 10 alebo 11 týždňov. S prihliadnutím na skutočnosť, že rybárska sezóna v Španielsku trvala 25 týždňov⁸², nedá sa podľa môjho názoru tvrdiť, že teoreticky nebolo možné, aby španielske plavidlá s kruhovými záťahovými sieťami nedosiahli kvóty na rok 2008.

127. V treťom rade Komisia v priebehu ústnej časti konania uviedla, že objektívna situácia španielskych plavidiel s kruhovými záťahovými sieťami je iná, pretože vody, v ktorých španielske plavidlá s kruhovými záťahovými sieťami lovia tuniaka modroplutvého, dosahujú vhodnú teplotu na lov o týždeň neskôr. Domnievam sa, že tomuto argumentu nie je možné vyhovieť. Keby bolo toto tvrdenie Komisie presvedčivé, aj rybárska sezóna pre tuniaka modroplutvého tak, ako je upravená v nariadení č. 1559/2007, mala trvať v Španielsku o týždeň dlhšie než v ostatných členských štátoch.⁸³ Keby bol tento faktor v skutočnosti taký relevantný na lov,

78 — Kurzívou zvýraznila generálna advokátka.

79 — Pozri prílohu 6 písomných pripomienok Komisie.

80 — Pozri prílohu nariadenia č. 446/2008.

81 — Pozri bod 31 písomných pripomienok Komisie.

82 — Ako vyplýva z prílohy 6 písomných pripomienok Komisie.

83 — Článok 5 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1559/2007 zakazuje lov tuniaka modroplutvého v období od 1. júna do 31. decembra vo východnej časti Atlantického oceána a v Stredozemnom mori pomocou veľkoobjemových plavidiel s dlhými lovnými šnúrami na lov vo voľnej vode dlhších ako 24 m.

ako zdôrazňuje Komisia, už by sa rozhodlo v nariadení č. 1559/2007, že Španielsko môže loviť tuniaka modroplutvého o týždeň dlhšie než všetky ostatné členské štáty.

Talianska, Francúzsko, Cypru a Malty, porušuje zásadu zákazu diskriminácie.

128. Napokon musím ešte zdôrazniť skutočnosť, že nie je presvedčivé tvrdiť, že existuje závažné ohrozenie zachovania populácie tuniaka modroplutvého, ale zároveň umožniť Španielsku loviť ešte o týždeň dlhšie práve počas hlavnej rybárskej sezóny. Komisia posúdila v rámci svojej právomoci voľnej úvahy, že existuje skutočné vážne ohrozenie zachovania populácie tuniaka modroplutvého. Na základe tohto tvrdenia mala Komisia zaobchádzať so všetkými členskými štátmi, na ktoré sa vzťahuje nariadenie č. 530/2008, rovnako. Ak sú skutočne ohrozené zásoby určitého druhu rýb, rovnako sú ohrozené v celej oblasti rybolovu bez ohľadu na skutočnosť, že niektoré členské štáty ešte nevyčerpali svoje kvóty.⁸⁴

129. Preto sa domnievam, že nariadenie č. 530/2008 z dôvodu rozdielného zaobchádzania medzi plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod vlajkou Španielska a plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod vlajkou Grécka,

84 — To preukazujú aj opatrenia, ktoré boli doposiaľ prijaté na základe článku 7 ods. 1 nariadenia č. 3271/2002. Pozri opatrenia uvedené v bode 67 týchto návrhov.

b) Dôsledky porušenia zásady zákazu diskriminácie

130. Ďalej je potrebné zistiť, aké dôsledky na platnosť nariadenia č. 530/2008 má konštatovanie, že toto nariadenie porušuje zásadu zákazu diskriminácie. Presnejšie, je potrebné zistiť, či z dôvodu porušenia tejto zásady je neplatné celé nariadenie, alebo len niektoré jeho časti.

131. Podľa ustálenej judikatúry čiastočné zrušenie aktu Spoločenstva je možné len vtedy, ak sú okolnosti, na základe ktorých sa žiada o zrušenie, oddeliteľné od zvyšku aktu.⁸⁵ Okrem toho požiadavka na oddeliteľnosť nestačí, pokiaľ v dôsledku čiastočného zrušenia aktu je potrebné zmeniť jeho podstatu.⁸⁶ Pre Súdny dvor teda musia byť splnené dve

85 — V tejto súvislosti ide o ustálenú judikatúru týkajúcu sa žalôb o neplatnosť, možno ju však analogicky prevziať v súvislosti s analýzou prejudiciálnej otázky týkajúcej sa platnosti aktu Spoločenstva; pozri napríklad rozsudky Komisia/Rada (body 45 a 46), Komisia/Parlament a Rada, už citovaný v poznámke pod čiarou 69, bod 30, a Nemecko/Komisia, už citovaný v poznámke pod čiarou 69, bod 33.

86 — Pozri napríklad rozsudok Francúzsko a i./Komisia, už citovaný v poznámke pod čiarou 70, bod 257, ako aj rozsudky Komisia/Rada, už citovaný v poznámke pod čiarou 69, bod 46, a Nemecko/Komisia, už citovaný v poznámke pod čiarou 69, bod 34.

podmienky na účely čiastočného zrušenia: oddeliteľnosť častí, ktoré sa majú zrušiť, a zachovanie právnej podstaty aktu.

132. Podľa môjho názoru porušenie zásady zákazu diskriminácie v tejto veci vedie predovšetkým k neplatnosti článkov 1 a 2 nariadenia č. 530/2008, z ktorých vyplýva, že so španielskymi plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami sa zaobchádza priaznivejšie ako s ostatnými plavidlami, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie. Články 1 a 2 nariadenia posudzované spoločne porušujú zásadu zákazu diskriminácie, a preto je potrebné ich zrušiť.

133. Keby Súdny dvor v rámci posúdenia súladu so zásadou proporcionality (štvrtá a piata prejudiciálna otázka) nezrušil článok 3, bolo by podľa môjho názoru potrebné zrušiť tento článok v dôsledku zrušenia článkov 1 a 2 nariadenia č. 530/2008. Opatrenie zákazu vykládky tuniakov totiž nemá zmysel, pokiaľ neexistuje jeho právny základ spočívajúci v samotnom zákaze lovu tuniaka.⁸⁷ Keďže sa však domnievam, že článok 3 nariadenia č. 530/2008 je neplatný už z dôvodu porušenia zásady proporcionality, stačí zrušiť len články 1 a 2 tohto nariadenia.

134. Domnievam sa preto, že články 1 a 2 nariadenia č. 530/2008 sú neplatné z dôvodu porušenia zásady zákazu diskriminácie na základe štátnej príslušnosti v zmysle článku 12 ES.

2. Rozlíšenie medzi loďami uvedenými v nariadení č. 530/2008 a inými loďami

135. Je potrebné preskúmať aj otázku dôvodnosti rozlišovania medzi plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami, na ktoré sa vzťahuje nariadenie č. 530/2008 (teda tie, ktoré sa plavia sa pod vlajkou Grécka, Talianska, Francúzska, Cypru a Malty, ako aj Španielska), a všetkými ostatnými plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami.⁸⁸

136. Komisia počas ústnej časti konania uviedla, že Portugalsko a ostatné členské štáty nelovia tuniaka modroplutvého plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami, ale inými spôsobmi, a potvrdila, že všetky členské štáty, ktoré lovia tuniaka modroplutvého plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami, sú zahrnuté v nariadení č. 530/2008.

⁸⁷ — Pozri body 111 až 114 týchto návrhov.

⁸⁸ — Z prílohy nariadenia č. 446/2008 vyplýva, že Portugalsku bola pridelená kvóta 518,96 tony, všetkým ostatným členským štátom (s výnimkou tých, na ktoré sa vzťahuje nariadenie č. 530/2008) bola pridelená celková kvóta 60 ton.

137. Je teda potrebné konštatovať, že členské štáty, na ktoré sa nevzťahuje nariadenie č. 530/2008, sa nachádzajú v objektívne odlišnej situácii ako členské štáty, na ktoré sa dotknuté nariadenie vzťahuje. Preto nariadenie č. 530/2008 z tohto hľadiska neporušuje zásadu zákazu diskriminácie.

č. 2371/2002, čím sa porušuje zásada účinnej súdnej ochrany tak, ako je chránená článkom 47 Charty základných práv, a zásada kontradiktórnosti ako všeobecná zásada práva Spoločenstva.

F — *Siedma, ôsma a deviatá otázka*

138. Siedmou, ôsmou a deviatou prejudiciálnou otázkou, ktoré je z dôvodu analógie potrebné preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta:

- v prvom rade, či je nariadenie č. 530/2008 neplatné, pretože v čase jeho prijatia sa na jednej strane neprihliadalo na zásadu účinnej súdnej ochrany tak, ako je chránená článkom 47 Charty základných práv Európskej únie, a na druhej strane, pretože nebola dodržaná zásada kontradiktórnosti ako všeobecná zásada práva Spoločenstva, lebo dotknutým účastníkom konania a členským štátom nebola daná žiadna príležitosť predložiť svoje písomné pripomienky pred prijatím napadnutého rozhodnutia,
- v druhom rade, či je nariadenie č. 530/2008 neplatné, pretože bolo prijaté na základe článku 7 nariadenia

139. Osobitne pokiaľ ide o deviatu prejudiciálnu otázku, chcem zdôrazniť, že ako uviedla Rada na pojednávaní, táto otázka sa v skutočnosti týka len článku 7 ods. 2 nariadenia č. 2371/2002, ktorý v tejto veci nie je relevantný. Je však potrebné chápať otázku vnútroštátneho súdu v tom zmysle, že tento súd sa pýta, či článok 7 nariadenia č. 2371/2002 je v rozpore so zásadou účinnej súdnej ochrany a zásadou kontradiktórnosti, pretože priznáva iným členským štátom právo, aby boli vypočutí len vtedy, keď sa začne konanie na základe riadne odôvodnenej žiadosti členského štátu, a nie aj vtedy, keď sa konanie začne z iniciatívy Komisie.

140. Je teda predovšetkým potrebné zistiť, či nariadenie č. 530/2008 porušuje spomínané zásady, a následne, či tieto zásady sú porušené článkom 7 nariadenia č. 2371/2002 – v oboch prípadoch na základe toho, že článok 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002 je relevantným právnym základom na prijatie nariadenia č. 530/2008.

1. Porušuje nariadenie č. 530/2008 zásadu účinnej súdnej ochrany a zásadu kontradiktórnosti?

a) Údajné porušenie zásady účinnej súdnej ochrany

141. Na úvod je potrebné upozorniť na skutočnosť, že na základe ustálenej judikatúry zásada účinnej súdnej ochrany je prejavom všeobecnej právnej zásady, ktorá je základom spoločných ústavných tradícií členských štátov a je zahrnutá v článkoch 6 a 13 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd⁸⁹, ako aj v článku 47 Charty základných práv Európskej únie vyhlásenej v Nice 7. decembra 2000⁹⁰. Článok 47 ods. 1 Charty ustanovuje, že každý, koho práva a slobody zaručené právom Únie sú porušené, má za podmienok ustanovených v tomto článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom.

89 — Rozsudky z 15. mája 1986, Johnston, 222/84, Zb. s. 1651, body 18 a 19; z 15. októbra 1987, Heylens a i., 222/86, Zb. s. 4097, bod 14; z 27. novembra 2001, Komisia/Rakúsko, C-424/99, Zb. s. I-9285, bod 45; z 25. júla 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Rada, C-50/00 P, Zb. s. I-6677, bod 39; z 19. júna 2003, Eribrand, C-467/01, Zb. s. I-6471, bod 61; z 13. marca 2007, Unibet, C-432/05, Zb. s. I-2271, bod 37; z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, C-402/05 P a C-415/05 P, Zb. s. I-6351, bod 335.

90 — Ú. v. EÚ C 83, s. 389.

142. Nechápem, ako by okolnosť, že dotknutí účastníci konania a členské štáty nemali možnosť predložiť svojej písomné pripomienky pred prijatím napadnutého nariadenia, mohla porušovať zásadu účinnej súdnej ochrany. Táto zásada sa totiž vzťahuje na súdnu ochranu po tom, keď už bol akt prijatý. Táto súdna ochrana je zaručená jednak členským štátom, jednak dotknutým osobám (fyzickým a právnickým), lebo tieto subjekty môžu napadnúť za podmienok podľa článku 230 ods. 2 a 4 ES⁹¹ takýto akt žalobou o neplatnosť, rovnako ako vnútroštátny súd v konaní, ktoré sa pred ním vedie, môže položiť Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku týkajúcu sa platnosti aktu Spoločenstva. Domnievam sa teda, že nemožnosť predložiť písomné pripomienky v konaní o prijatí nariadenia č. 530/2008 neporušila zásadu účinnej súdnej ochrany.

b) Údajné porušenie zásady kontradiktórnosti

143. V rámci údajného porušenia zásady kontradiktórnosti je potrebné zistiť, či nariadenie

91 — Po nadobudnutí účinnosti Lisabonskej zmluvy ide o článok 263 ods. 2 a 4 ZFEÚ.

č. 530/2008 porušuje túto zásadu na jednej strane vo vzťahu k členským štátom a na druhej strane vo vzťahu k dotknutým účastníkom, na ktorých sa vzťahuje článok 3 tohto nariadenia.

alebo konanie v oblasti štátnej pomoci⁹⁴. Naopak, nariadenie Komisie je v zásade normatívnym aktom všeobecnej platnosti, pričom pri jeho prijímaní Komisia, ktorá prijíma akt, nemá žiadnu všeobecnú povinnosť umožniť dotknutým účastníkom alebo členským štátom, aby boli vypočutí k takémuto nariadeniu. V súlade s článkom 249 ods. 2 ES⁹⁵ má nariadenie všeobecnú platnosť. Je záväzná vo svojej celistvosti a je priamo uplatniteľná vo všetkých členských štátoch.

i) Dodržiavanie zásady kontradiktórnosti vo vzťahu k členským štátom

144. Pokiaľ ide o dodržiavanie zásady kontradiktórnosti vo vzťahu k členským štátom, z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že táto zásada sa uplatňuje nielen na občanov, ale aj na členské štáty; pokiaľ ide o členské štáty, táto zásada bola uznaná v rámci konaní začatých inštitúciou Spoločenstva proti dotknutému členskému štátu.⁹² Zásada kontradiktórnosti teda platí len vtedy, ak inštitúcia Spoločenstva začala konanie proti členskému štátu, napríklad konanie podľa článku 228 ES⁹³

145. Okrem toho je potrebné prihliadať na to, že právnym základom, na základe ktorého bolo prijaté nariadenie č. 530/2008 – čiže článok 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002 –, upravuje prijímanie mimoriadnych opatrení z iniciatívy Komisie.⁹⁶ Keďže ide o mimoriad-

92 — Pozri napríklad rozsudky z 20. marca 2003, Dánsko/Komisia, C-3/00, Zb. s. I-2643, bod 46, a z 13. septembra 2007, Land Oberösterreich a Rakúsko/Komisia, C-439/05 P a C-454/05 P, Zb. s. I-7141, bod 36.

93 — Po nadobudnutí účinnosti Lisabonskej zmluvy ide o článok 258 ZFEÚ.

94 — Generálna advokátka Sharpston napríklad v návrhoch prednesených 15. mája 2007 v spojených veciach Land Oberösterreich a Rakúsko/Komisia (C-439/05 P a C-454/05 P, Zb. s. I-7141, bod 79), uvádza, že táto zásada sa uplatní okrem iného „v prípadoch, keď môžu byť práva alebo záujmy určitej osoby dotknuté postupom, ktorý proti nej začne niektorý orgán a v ktorom jej musí byť umožnené vyjadriť sa k aspektom, na ktoré chce uvedený orgán prihliadnuť“, a že „k takýmto prípadom patria trestné konania založené na zásade inkvizickej a veľa správnych konaní v kontexte Spoločenstva, napríklad šetrenia Komisie v oblasti dumpingu alebo konania o nesplnení povinnosti členským štátom podľa článku 226 ES“.

95 — Po nadobudnutí účinnosti Lisabonskej zmluvy ide o článok 288 ods. 2 ZFEÚ.

96 — Konanie je odlišné, pokiaľ je opatrenie prijaté na odvodnenú žiadosť členského štátu. V takom prípade musí členský štát podľa článku 7 ods. 2 nariadenia č. 2371/2002 oznámiť žiadosť súčasne Komisii, ostatným členským štátom a príslušným regionálnym poradným radám, pričom tí môžu predložiť svoje písomne pripomienky Komisii do piatich pracovných dní od prijatia žiadosti.

ne opatrenia, možnosť, aby sa členské štáty vyjadrovali, by mohla neprímerane predĺžiť prijímanie mimoriadnych opatrení, čím by tieto opatrenia stratili svoj význam. Tie práve charakterizujú skutočnosť, že sa prijímajú rýchlo a bez nepotrebných časových posunov, vďaka čomu sa zabezpečuje ich účinnosť.⁹⁷

146. Preto sa domnievam, že nariadenie č. 530/2008 neporušuje zásadu kontradiktórnosti vo vzťahu k členským štátom.

ii) Dodržiavanie zásady kontradiktórnosti vo vzťahu k iným dotknutým účastníkom

147. Pokiaľ ide o dodržiavanie zásady kontradiktórnosti vo vzťahu k iným dotknutým účastníkom, na ktorých sa vzťahuje článok 3

97 — Pokiaľ ide o otázku, či zásada kontradiktórnosti bola porušená článkom 7 nariadenia č. 2371/2002, pozri body 153 a nasledujúce týchto návrhov.

nariadenia č. 530/2008, je potrebné zdôrazniť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa zásada kontradiktórnosti vzťahuje na akékoľvek konanie, ktoré môže viesť k vydaniu rozhodnutia inštitúcie Spoločenstva, čím môžu byť citelne dotknuté niečie záujmy⁹⁸. Rovnako ako v bode 144 týchto návrhov, aj v tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť skutočnosť, že nariadenie Komisie je v zásade normatívnym aktom všeobecnej platnosti. Podľa jeho obsahu môže skutočne predstavovať aj individuálny právny akt, pokiaľ sa zistí, že v skutočnosti obsahuje rozhodnutie, alebo niekoľko rozhodnutí, ktoré sa týkajú priamo a osobne jednotlivcov.⁹⁹ Podľa môjho názoru kritérium vplyvu na jednotlivca nie je v tomto prípade splnené, lebo článok 3 nariadenia č. 530/2008 sa vzťahuje vo všeobecnosti na všetkých prevádzkovateľov Spoločenstva, ktorí by mohli pristúpiť k vykládke, umiestňovaniu do kliebok na výkrm alebo chov a k prekládke tuniaka modroplutvého.¹⁰⁰ Preto nemôžem považovať nariadenie č. 530/2008 za rovnaké opatrenie ako rozhodnutie, ale za akt všeobecnej platnosti, v rámci ktorého

98 — Pozri napríklad rozsudky z 10. júla 2001, *Ismeri Europa/Účtovný dvor*, C-315/99 P, Zb. s. I-5281, bod 28; z 2. decembra 2009, *Komisia/Irsko a i.*, C-89/08 P, Zb. s. I-11245, bod 50; zo 17. decembra 2009, *M/Európska agentúra pre lieky (EMA)*, C-197/09, Zb. s. I-12033, bod 41.

99 — Pozri rozsudok z 15. júla 1963, *Plaumann* (25/62, Zb. s. 199), v ktorom Súdny dvor rozhodol, že „iné subjekty ako osoby, ktorým je rozhodnutie určené, môžu tvrdiť, že sa ich rozhodnutie osobne týka, iba vtedy, keď sa ich dotýka na základe ich určitých osobitných vlastností alebo na základe okolností, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe, a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené“.

100 — To bolo potvrdené vo vzťahu k talianskym majiteľom plavidiel s kruhovými záťahovými sieťami aj Všeobecným súdom v uznesení z 30. novembra 2009, *Veromar di Tudisco Alfio & Salvatore a i./Komisia* (T-313/08 až T-318/08 a T-320/08 až T-328/08, Zb. s. II-228*), v ktorom bola žaloba o neplatnosť, ktorú podali majitelia dotknutých plavidiel proti nariadeniu č. 530/2008, vyhlásená za neprípustnú, keďže neboli osobne dotknutí týmto nariadením. Vo svojej argumentácii (bod 45) Všeobecný súd zdôraznil, že keďže ide v tomto prípade o nariadenie č. 530/2008, ide o akt všeobecnej platnosti.

Komisia nie je povinná zabezpečiť dotknutým účastníkom podľa článku 3 predmetného nariadenia právo vyjadriť sa.

mimoriadnych opatrení podľa článku 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002, ktoré sa musia prijať rýchlo a bez nepotrebných časových posunov, aby sa zabezpečila ich účinnosť.

148. Následne je potrebné dodať, že z judikatúry vyplýva, že ani vtedy, keď sa nariadenie týka priamo a osobne dotknutých účastníkov a tí by ho mohli napadnúť na základe článku 230 ods. 4 ES¹⁰¹, nemožno z tohto ustanovenia automaticky vyvodiť právo jednotlivcov na vyjadrenie pred prijatím takéhoto aktu.¹⁰²

150. Preto sa domnievam, že nariadenie č. 530/2008 neporušuje zásadu kontradiktórnosti vo vzťahu k iným dotknutým účastníkom, na ktorých sa vzťahuje článok 3 tohto nariadenia.

2. Porušuje článok 7 nariadenia č. 2371/2002 zásadu účinnej súdnej ochrany a zásadu kontradiktórnosti?

149. Potom je tiež potrebné zdôrazniť, analogicky ako v bode 145 týchto návrhov, že možnosť vypočítať všetkých dotknutých účastníkov by aj tak neprimerane predĺžila prijímanie

151. Podľa môjho názoru ani článok 7 nariadenia č. 2371/2002 neporušuje zásadu účinnej súdnej ochrany a zásadu kontradiktórnosti.

a) Údajné porušenie zásady účinnej súdnej ochrany

101 — Po nadobudnutí účinnosti Lisabonskej zmluvy ide o článok 263 ods. 4 ZFEÚ. Ďalej by som chcela uviesť, že článok 263 ods. 4 ZFEÚ čiastočne zmenil podmienky aktívnej legitímácie a že fyzické alebo právnické osoby môžu podať žalobu jednak proti aktom, ktoré sú im určené alebo ktoré sa ich priamo a osobne týkajú, ale jednak aj voči regulačným aktom, ktoré sa ich priamo týkajú a nevyžadujú vykonávacie opatrenia. V rámci otázky aktívnej legitímácie jednotlivcov v rámci spoločnej politiky rybolovu (pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy) pozri napríklad MARKUS, T.: citované dielo, s. 251 a nasl.

102 — Pozri napríklad rozsudok zo 14. októbra 1999, Atlanta/Európske spoločenstvo, C-104/97 P, Zb. s. I-6983, bod 35.

152. Pokiaľ ide o otázku porušenia zásady účinnej súdnej ochrany, chcela by som odkázať na argumentáciu v bodoch 141 a 142 týchto návrhov. Z rovnakých dôvodov, ako sú

uvedené v týchto bodoch, článok 7 nariadenia č. 2371/2002 podľa môjho názoru neporušuje zásadu účinnej súdnej ochrany.

mimoriadnych opatrení za zachovanie živých vodných zdrojov a citelne by sa znížila ich účinnosť.

b) Údajné porušenie zásady kontradiktórnosti

153. Rovnako sa domnievam, že článok 7 nariadenia č. 2371/2002 neporušuje zásadu kontradiktórnosti, čiže právo dotknutých účastníkov a členských štátov, aby sa vyjadrili.

155. Na základe článku 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002 môže Komisia prijímať mimoriadne opatrenia na zachovanie živých vodných zdrojov na riadne odôvodnenú žiadosť členského štátu alebo z vlastnej iniciatívy. Podľa článku 7 ods. 2 nariadenia č. 2371/2002 členský štát oznámi žiadosť súčasne Komisii, ostatným členským štátom a príslušným regionálnym poradným radám. Tí môžu predložiť svoje písomne pripomienky Komisii do piatich pracovných dní od prijatia žiadosti.

154. Pokiaľ ide o právo iných dotknutých účastníkov (fyzických a právnických osôb) na vyjadrenie, chcela by som poukázať na body 145 a 149 týchto návrhov. Keby všetci dotknutí účastníci (fyzické a právnické osoby) mali právo vyjadriť sa v konaní o prijímaní mimoriadnych opatrení, mohlo by to neprímerane predĺžiť konanie o prijatie

156. Keď žiadosť o prijatie mimoriadnych opatrení podáva jeden z členských štátov, ostatné členské štáty teda môžu podľa článku 7 ods. 2 nariadenia č. 2371/2002 predložiť písomné pripomienky. Naopak, pokiaľ prijme Komisia mimoriadne opatrenia z vlastnej iniciatívy, členské štáty nemôžu poslať písomné pripomienky. Takýto výrok sa *prima*

facie môže javiť v skutočnosti ako nekoherentný, no podľa môjho názoru skutočnosť, že členské štáty nemôžu predkladať svoje pripomienky, ak Komisia prijíma z vlastnej iniciatívy mimoriadne opatrenia, neporušuje ich právo byť vypočutí.

G — *Desiata otázka*

157. Je totiž potrebné prihliadnúť na skutočnosť, že ak jeden členský štát navrhne prijatie mimoriadnych opatrení, Komisia zjavne nepocitovala ich nevyhnutnosť, preto môže byť stanovisko iných členských štátov pomocou pri formulovaní objektívneho názoru a zároveň môže zabrániť tomu, aby jeden z členských štátov mohol zneužiť možnosť prijať mimoriadne opatrenia. Inak je to vtedy, ak sa mimoriadne opatrenia prijímajú z vlastnej iniciatívy Komisie. V takom prípade je potreba mimoriadnych opatrení tak zjavná, že už ju prijala Komisia, ktorá má možnosť na základe údajov, ktorými disponuje, prijať mimoriadne opatrenia.

158. Domnievam sa preto, že článok 7 nariadenia č. 2371/2002 nijakým spôsobom neporušuje zásadu kontradiktórnosti.

159. Desiata otázka sa kladie len subsidiárne, čiže nevyžaduje, aby Súdny dvor na ňu odpovedal, keby bolo nariadenie č. 530/2008 zrušené; napriek tomu ďalej preskúvam túto otázku v prípade, že Súdny dvor nezruší toto nariadenie.

160. Desiatou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či v prípade, keď Súdny dvor rozhodne, že nariadenie č. 530/2008 je platné, má sa článok 3 ods. 1 uvedeného nariadenia vykladať tak, že tiež vylučuje, aby prevádzkovatelia Spoločenstva akceptovali vykládku, umiestňovanie do klietok na výkrm alebo chov a prekládku úlovkov tuniaka modroplutvého uloveného v Atlantickom oceáne na východ od 45° západnej dĺžky a v Stredozemnom mori plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami, ktoré sa plavia pod vlajkou tretej krajiny.

161. Podľa môjho názoru je potrebné odpovedať na túto otázku kladne.

162. Na jednej strane takýto výklad potvrdzuje znenie článku 3 ods. 1 nariadenia č. 530/2008, ktoré vo všeobecnosti spomína „plavidlá s kruhovými záťahovými sieťami“ a nie výslovne takéto plavidlá plviace sa pod vlajkou Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru a Malty. Toto ustanovenie bolo teda úmyselne naformulované inak ako článok 1 ods. 1 tohto nariadenia, kde sa výslovne spomínajú členské štáty, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje. Článok 3 ods. 1 nariadenia č. 530/2008 tým jasne preukazuje, že sa vzťahuje na *všetky* plavidlá a nielen na plavidlá spomínaných členských štátov.

163. Na druhej strane k takémuto výsledku možno dospieť aj vďaka systematickému výkladu dotknutého ustanovenia. Na rozdiel od článku 3 ods. 1 nariadenia č. 530/2008, ktorý je naformulovaný všeobecným spôsobom, odsek 2 sa vzťahuje len na jeden členský štát, na Španielsko. Systematickým výkladom sa teda dá dospieť k záveru, že Komisia – keby chcela, aby sa článok 3 ods. 1 vzťahoval len na určité členské štáty – uviedla by to výslovne aj v texte uvedeného nariadenia.

164. Navyše Komisia potvrdila, že článok 3 ods. 1 nariadenia č. 530/2008 sa má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na zákaz vykládky úlovkov tuniakov ulovených plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami z akejkoľvek krajiny s výnimkou Španielska.

165. Na desiatu prejudiciálnu otázku je podľa môjho názoru potrebné odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 nariadenia č. 530/2008 sa má vykladať v tom zmysle, že zakazuje prevádzkovateľom Spoločenstva, aby akceptovali vykládku, umiestňovanie do kliebok na výkrm alebo chov, alebo prekládku vo vodách alebo prístavoch Spoločenstva tuniaka modroplutvého uloveného v Atlantickom oceáne na východ od 45° západnej dĺžky a v Stredozemnom mori plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami, ktoré sa plavia pod vlajkou tretích krajín, ktoré nie sú členmi Spoločenstva.

VII — Návrh

166. S prihliadnutím na všetky spomínané úvahy navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prejudiciálne otázky, ktoré položil Prim'Awla tal-Qorti Civili (Maltská republika), takto:

- „1. Preskúmanie relevancie normatívneho základu a odôvodnenia nariadenia Komisie (ES) č. 530/2008 z 12. júna 2008, ktorým sa ustanovujú núdzové opatrenia, pokiaľ ide o lov tuniaka modroplutvého plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami v Atlantickom oceáne na východ od 45° západnej dĺžky a v Stredozemnom mori, neodhalili žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na platnosť tohto nariadenia.
2. Nariadenie č. 530/2008 nenarušuje legitímnu dôveru takých subjektov, akým je žalobkyňa v konaní vo veci samej.
3. Článok 3 nariadenia č. 530/2008 je neplatný z dôvodu porušenia zásady proporcionality.
4. Články 1 a 2 nariadenia č. 530/2008 sú neplatné z dôvodu porušenia zásady zákazu diskriminácie na základe štátnej príslušnosti v zmysle článku 12 ES.
5. Nariadenie č. 530/2008 a článok 7 nariadenia č. 2371/2002 neporušujú zásadu účinnej súdnej ochrany a zásadu kontradiktórnosti.“